

Κωδικός 4170

Η ΒΥΤΙΝΑ

Τα θεμέλιά μου στα βουνά και τα βουνά σηκώνουν οι λαοί στους ώμους τους
και πάνω τους η μνήμη καίει άκαυτη βάτος...
Οδυσσέας Ελύτης

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 186 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ • ΤΑΧ. Δ/ΝΣΗ: Τ.Θ. 3456 • Τ.Κ. 10210 • ΤΗΛ./FAX: 210 52 28 100, www.vytina.info

ΣΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΚΤΗΜΑ ΒΥΤΙΝΑΣ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

Εξαγγελία της Υπουργού κ. Αποστολάκη σε ημερίδα στη Βυτίνα

Στη πρώτη θέση των καθημένων η Υφυπουργός κ. Αποστολάκη, ο βουλευτής κ. Κωνσταντινίδης, ο δήμαρχος κ. Σακελλαρίου, ο σύμβουλος του Υπουργού κ. Παπαγεωργίου.

Ο δήμαρχος κ. Γιάννης Σακελλαρίου χαιρετίζει την εκδήλωση.

Τα μικρά Βυτινωτόπουλα διαβάζουν με ενδιαφέρον το πληροφοριακό υλικό.

Η υφυπουργός ενημερώνεται από το δήμαρχο και τον κ. Παναγόπουλο. Παρακολουθεί ο βουλευτής κ. Κωνσταντινίδης.

τα λαχανικά από τα βιομηχανοποιημένα τρόφιμα. Η ημερίδα συνέχισε τις εργασίες της και στο τέλος προσφέρθηκαν στα ευάριθμα παιδιά και γονείς, που παρακολούθησαν την ημερίδα φυσικοί χυμοί, φυσικό τσάι, παιδικές οδοντόκρεμες και άλλα υγιεινά είδη. Οι εργασίες διήρκεσαν μέχρι τις πρώτες απογευματινές ώρες και τις παρακολούθησαν εκτός από τους εισηγητές ο βουλευτής Αρκαδίας κ. Οδυσσέας Κωνσταντινίδης, ο σύμβουλος του Υπουργείου Γεωργικής Ανάπτυξης Βυτιναίος κ. Θανάσης Παπαγεωργίου, ο πρόεδρος του συλλόγου «φίλων του Τριανταφυλλιδείου κληροδοτήματος» καθηγητής του Πολυτεχνείου κ. Κώστας Παναγόπουλος, η αντιπρόεδρος του συλλόγου «των απανταχού Βυτιναίων» κ. Αρετή Παναγοπούλου, (ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Παπαδόπουλος δεν παρέστη λόγω αιφνίδιας ασθένειας) και πλήθος κόσμου, το οποίο γέμισε ασφκτικά την αίθουσα του Παναζοπουλείου πνευματικού κέντρου.

Κατόπιν η κ. υφυπουργός έκανε δηλώσεις στην Αρκαδική TV και στους δημοσιογράφους, που παρίσταντο στην πλατεία της Βυτίνας ανακοινώνοντας το σκοπό της επίσκεψής της και συγχρόνως εξήγγειλε τη δημιουργία του πανελληνίου κέντρου μεσογειακής διατροφής στο χώρο του Τριανταφυλλιδείου γεωργικού κτήματος κάτι που έγινε με ενθουσιασμό δεκτό από τους παριστάμενους. Στη συνέχεια η υφυπουργός ζήτησε να επισκεφθεί το χώρο του Τριανταφυλλιδείου κτήματος όπου τη συνόδευσε ο δήμαρχος κ. Σακελλαρίου, ο πρόεδρος του συλλόγου «φίλοι του Τριανταφυλλιδείου κληροδοτήματος» κ. Παναγόπουλος και αρκετοί Βυτιναίοι. Εκεί έγινε λεπτομερής ενημέρωση από το δήμαρχο και τον κ. Παναγόπουλο σχετικά με το κληροδοτήμα, την ανάγκη αξιοποίησης του Τριανταφυλλιδείου κτήματος, την ανάγκη συντήρησης του αουλιού και γενικά τη σημασία, που θα έχει για τον τόπο η εξαγγελία του κέντρου Μεσογειακής διατροφής και η ευρύτερη αξιοποίηση του κτήματος και των κτιρίων της Τριανταφυλλιδείου σχολής.

Η υφυπουργός άκουσε με προσοχή την ενημέρωση, υπέβαλλε διεκρινιστικές ερωτήσεις και υπεσχέθη ότι η εξαγγελία της θα υλοποιηθεί. Σημειωτέον ότι η υφυπουργός κ. Αποστολάκη στο παρελθόν έχει επισκεφθεί τη Βυτίνα, έχει διαμείνει σε διάφορα ξενοδοχεία της ως παραθεριστής και δήλωσε ότι είναι λάτρης του τόπου.

Και τώρα λίγα λόγια για τη σημασία της εξαγγελίας και τη σημασία της αξιοποίησης του εγκαταλελειμμένου Τριανταφυλλιδείου κτήματος. Είναι γεγονός ότι από τις πολιτικές εξαγγελίες μέχρι την υλοποίηση τους ο δρόμος είναι πολύ μακρύς και δύσκολος. Όλα προσκρούουν στη βραδυκίνητη κρατική γραφειοκρατία, η οποία στο υπουργείο γεωργικής ανάπτυξης είναι υπερβολικά μεγάλη. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα

συνέχεια στη σελ. 3

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ 28Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Τι μένει σήμερα
στη σύγχρονη Ελλάδα
από τη μεγάλη
εποποιία και πόσο επίκαιρο
είναι το μήνυμά της

Χρέος των μεταγενεστέρων απέναντι στους συντελεστές μεγάλων ιστορικών γεγονότων είναι η γνώση και η μνήμη. Είναι το ελάχιστο, που μπορούν να προσφέρουν προς τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι σήκωσαν το μεγάλο βάρος της ιστορικής ευθύνης και ανεδείχθησαν αντάξιοι του καθήκοντος απέναντι στην πατρίδα, αλλά και στον εαυτό τους. Διεφύλαξαν την ακεραιότητα της χώρας τους και δεν επέτρεψαν την καταρράκωση της αξιοπρέπειάς τους. Η Ελλάδα, παρόλο μικρή

Ο Συνταγματάρχης Λαβάζης.

χώρα έχει πολλές τέτοιες στιγμές αλλά κορυφαίες στη νεώτερη ιστορία της είναι η 25η Μαρτίου και η 28η Οκτωβρίου, ημερομηνίες τιμής και μνήμης της έκρηξης της Ελληνικής επανάστασης αφενός και της νικηφόρου αντιμετώπισης των Ιταλών εισβολέων αφετέρου. Πριν περάσουμε στους προβληματισμούς που γεννούν οι επέτειοι αυτοί, ας σκιαγραφήσουμε τους συντελεστές των γεγονότων. Αυτοί λοιπόν

συνέχεια στη σελ. 4

Στις 17-9 Παρασκευή πραγματοποιήθηκε στη Βυτίνα ημερίδα με θέμα «Το μέλλον της υγείας μας βασίζεται στη γνώση και την πρόληψη». Την ημερίδα οργάνωσε το «Ινστιτούτο πρόληψης και εκπαίδευσης σε θέματα άσκησης-διατροφής και υγείας» με την αιγίδα του Υπουργείου αγροτικής ανάπτυξης και του δήμου Βυτίνας. Η ημερίδα ήταν σπουδαία και μοναδική για την Βυτίνα, αλλά απέκτησε τεράστια σημασία για τον τόπο μας λόγω της παρουσίας στη Βυτίνα της Υφυπουργού Αγροτικής ανάπτυξης κ. Μιλένας Αποστολάκη, η οποία ανήγγειλε συγχρόνως την ίδρυση στη Βυτίνα του κέντρου Μεσογειακής διατροφής.

Καταρχήν η ημερίδα ήταν απόλυτα επιτυχής, διότι στόχο της είχε την ενημέρωση των παιδιών και των γονέων πάνω στις αρχές της πρόληψης, άσκησης και σωστής διατροφής. Η ημερίδα πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του «Παναζοπουλείου πνευματικού κέν-

τρου» με παρουσιάστρι και εισηγήτρια την ηθοποιό Μάρκο Σεφερλή και εισηγητές τη διαιτολόγο-διατροφολόγο κ. Ασπλίνα Καρανάσιου, το χειρουργό-οδοντίατρο κ. Κων/νο Λιάπη, τον πρόεδρο του Ινστιτούτου ειδικό παθολόγο-διατροφολόγο κ. Δημήτρη Δελλή.

Ο Δήμαρχος Βυτίνας κ. Γιάννης Σακελλαρίου χαιρετίζοντας την υφυπουργό και τους εισηγητές της ημερίδας αναφέρθηκε στη δημιουργία του Τριανταφυλλιδείου κληροδοτήματος από τον αείμνηστο Παναγιώτη Τριανταφυλλίδη, τη σημασία του για τη Βυτίνα και επίσης στη σημασία της ανακήρυξης του Τριανταφυλλιδείου κτήματος ως κέντρου Μεσογειακής διατροφής. Στη συνέχεια η υφυπουργός κ. Αποστολάκη αναφέρθηκε στη σημασία της υγιεινής διατροφής, στην προσπάθεια που κάνει η Ελλάδα μαζί με την Ιταλία, την Ισπανία και το Μαρόκο για την καθιέρωση της και συνέστησε στα παιδιά να προτιμούν τα φρούτα και

ΜΙΑ ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΒΥΤΙΝΑΙΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ

Στο προηγούμενο φύλλο η ΒΥΤΙΝΑ είχε τη χαρά να αναγγείλει δύο δωρεές, των ιατρών Χρήστου Ματθαίου και Γιάννη Χριστόπουλου και παράλληλα ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του και να αποδώσει τον έπαινο προς τους δωρητές. Στο φύλλο αυτό έχουμε επίσης τη μεγάλη χαρά να ανακοινώσουμε τη σπουδαία πρωτοβουλία του Βυτιναίου ιατρού Ευθυμίου Χρ. Χριστόπουλου ωτορινολαρυγγολόγου να καθιερώσει χρηματικό βραβείο για τον πρώτο μαθητή της Β' τάξης του Λυκείου Βυτίνας (εμείς έτσι θα εξακολουθούμε να το λέμε). Ο ιατρός Ε. Χριστόπουλος στην επιθυμία του να επιβραβεύσει την προσπάθεια για πρόοδο και να ενισχύσει την άμιλλα μεταξύ των μα-

θητών καθιέρωσε ετήσιο βραβείο για τον πρώτο μαθητή ή μαθήτριά, που τελειώνει τη Β' Λυκείου και προάγεται στη Γ' από 2.000 €, το οποίο θα αποδίδεται κάθε χρόνο την ημέρα της εορτής της σημαίας 27-10 και της απόδοσης των βραβείων των αριστευσάντων μαθητών.

Ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτίνας, του οποίου μέλος είναι ο ιατρός Θύμιος Χριστόπουλος, εκφράζει τις ευχαριστίες του και αποδίδει το μέγιστο έπαινο προς την πράξη αυτή, η οποία μπορεί να αποτελέσει το έναυσμα για την περαιτέρω πρόοδο και εξέλιξη των μαθητών του Λυκείου του τόπου μας και να διευκολύνει τις μεταλλυκειακές σπουδές τους. Ο σύλλογος εύχεται ολόθερμα η πράξη αυτή,

όπως και οι πράξεις των άλλων δωρητών να βρει μιμητές από όσους έχουν τη δυνατότητα της δημιουργίας δωρεών και της καθιέρωσης βραβείων. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τα σπουδαία λόγια του Περικλή στον επιτάφιο του Θουκυδίδη για την αξία των βραβείων: «άθλα γάρ οἷς κείται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δέ και ἄνδρες ἀριστοὶ πολιτεύουσιν» (όπου καθιερώνονται βραβεία ἀρετῆς ἐκεῖ ἀναδεικνύονται και ἀριστοὶ ἄνδρες).

Το ικανοποιητικό είναι ότι οι παλιοί «αριστεῖς» του Γυμνασίου-Λυκείου Βυτίνας, με ταξὺ των οποίων συγκαταλέγεται και ο γιατρός Θύμιος Χριστόπουλος, δεν ξεχνούν τον τόπο τους και ενθουσιάζονται τη μεγάλη σημασία της ώθησης των μαθητών προς ἀρίστευση.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Από το διευθυντή του Γυμνασίου- Λυκείου Βυτίνας κ. Γ. Ρογάρη λάβαμε ευχαριστήριο έγγραφο προς τον ιατρό κ. Ευθύμιο Χριστόπουλο για την καθιέρωση του ετήσιου βραβείου των 2.000 € στον πρώτο μαθητή ή μαθήτριά της Β' τάξης του Λυκείου Βυτίνας, το οποίο και δημοσιεύουμε.:

«Οι μαθητές, οι καθηγητές και ο Δ/ντής του Γυμνασίου-Λυκείου Βυτίνας θέλουμε με την παρούσα ανακοίνωση να ευχαριστήσουμε και δημόσια τον ιατρό κ. Χριστόπουλο Ευθύμιο για την ευγενική του χειρονομία να προσφέρει το ποσό των 2.000 € σε ετήσια βάση στο μαθητή- τρία της Β' Λυκείου του σχολείου μας, που θα πρωτεύει στην τάξη του, για να ενισχυθεί στην προετοιμασία του για τις εισαγωγικές στο Πανεπιστήμιο. Για το σχ. έτος 2009-10 το παραπάνω ποσό θα πάρει η μαθήτριά Σταθακοπούλου Αριαν. η οποία πρώτευσε με γενικό βαθμό 19.2. Ευχόμαστε όλοι μας στον κ. Χριστόπουλο Ευθ. υγεία και να εργάζεται πάντα για το καλό των συνανθρώπων του.»

Βυτινιώτικα... και άλλα

✓ **Το φύλλο αυτό είναι το τελευταίο** πριν από τη μεγάλη μεταβολή του ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ (το επόμενο, παρόλο που θα καλύπτει το τελευταίο δίμηνο του 2010, θα φθάσει στον αναγνώστη το Γενάρη, οπότε θα λειτουργεί ο νέος δήμος). Ο δήμος Βυτίνας διανύει το τελευταίο του διάστημα πριν τη μεγάλη μεταβολή. Θα θέλαμε να παρακαλέσουμε το δήμαρχο Γιάννη Σακελλαρίου και τους υπόλοιπους δημοτικούς συμβούλους να φροντίσουν να ολοκληρωθούν κάποια μικροέργα και ελλείψεις του δήμου, γιατί μετά θα είναι δύσκολο τουλάχιστον το πρώτο διάστημα. Ας επισκευασθεί το εσωτερικό οδικό δίκτυο, όπου χρειάζεται, ας ολοκληρωθούν τα έργα ύδρευσης, ας αρχίσει το έργο διαμόρφωσης των εισόδων το οποίο φοβούμεθα, ότι, αν δεν αρχίσει, θα μείνει όνειρο. Με την ευκαιρία αυτή υπενθυμίζουμε τη μεγάλη προσδοκία, που δημιουργήθηκε πριν από ένα χρόνο δηλαδή η αξιοποίηση του φαράγγιού του Μυλάοντα, και περιμένει τη χρηματοδότηση. Ας γίνει μια προσπάθεια και προς αυτή την πλευρά. Δεν γνωρίζουμε αυτή τη στιγμή τη μορφή του νέου δήμου και το βαθμό εκπροσώπησης της Βυτίνας, αλλά τίποτα δεν θα είναι όπως πριν και πολλά πράγματα θα μείνουν στάσιμα. Για το λόγο αυτό πρέπει ο τωρινός δήμος να ολοκληρώσει όσα περισσότερα έργα μπορεί και να αφήσει τις λιγότερες εκκρεμότητες.

Το φαράγγι του Μυλάοντα η αξιοποίηση του οποίου μάλλον θα μείνει όνειρο.

✓ **Πολλές βροχές έπεσαν τη δεύτερη βδομάδα** του Οκτώβρη. Αυτές κάποτε ήταν ευεργετικές για τους γεωργούς και πολυαναμενόμενες. Σήμερα είναι και λίγο ενοχλητικές. Το φθινόπωρο μας δείχνει για καλά το πρόσωπό του. Όμως παρόλα αυτά ο καιρός παραμένει γλυκός. Αυτό το Σαββατοκύριακο είχε ικανοποιητική κίνηση. Οι ένθερμοι φίλοι της Βυτίνας εξακολουθούν να την θυμούνται. Διαβάσαμε στο μεγάλο ταξιδιωτικό περιοδικό Voyager ιδιαίτερο αφιέρωμα για την Αρκαδία το μεγαλύτερο μέρος του οποίου αναφέρεται στη Βυτίνα. Στο φωτογραφικό του μέρος ιδιαίτερη θέση έχουν τα εστιατόρια και τα ξενοδοχεία του τόπου, ενώ εκθειάζεται με υπέρχαρες περιγραφές η Βυτινιώτικη φύση. Εμείς ικανοποιούμεθα με αυτά και εξακολουθούμε να διατυμπανίζουμε ότι η Βυτίνα είναι πολύ μικροστά και λόγω των φυσικών χαρακτηρισμών αλλά και της εξαιρετικής ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Ο ανικανοποίητος φίλος της σπής σχολίασε «οι άλλοι μας προβάλλουν, πρέπει όμως και εμείς να προβληθούμε με τη συμπεριφορά μας και τις δραστηριότητες μας».

✓ **Τρεις εκδρομές προσκυνηματικού χαρακτήρα** πραγματοποιήθηκαν το πρώτο δεκαήμερο Οκτωβρίου. Ο δήμος διέθεσε το μικρό λεωφορείκι του και φιλόδοξες Βυτινιώτισσες αλλά και Βυτινίοι μετέβησαν σε τρία Αρκαδικά μοναστήρια. Στο μοναστήρι

των Αμπελακίων του δήμου Φαλαισίας, στο μοναστήρι της Έλωνας του δήμου Λεωνιδίου και στην Αγία Θεοδόρα στον Μπάστα. Αυτές οι εκδρομές είναι ένα ευχάριστο διάλειμμα στη μονοτονία της καθημερινότητας. Συνδυάζουν τη ψυχαγωγία και τη θρησκευτικότητα δίνοντας την ευκαιρία σε πολλούς συμπατριώτες μας να επισκεφθούν μέρη πρωτόγνωρα και να εκφράσουν τα θρησκευτικά τους συναισθήματα. Τέτοιες εκδηλώσεις πρέπει να οργανώνονται σε συχνότερα διαστήματα από το δήμο, που είναι αξιέπαινες οι προσπάθειές του, εντασσόμενες στα πλαίσια των πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Η πιο γνωστή περιοχή της Βυτίνας, «ο δρόμος της αγάπης», που προβάλλουν όλα τα ταξιδιωτικά περιοδικά.

✓ **Προτελευταίο Σαββατοκύριακο** το Οκτώβρη 23 και 24 του μήνα. Παρόλο που όλη η εβδομάδα πέρασε με βροχές και υγρασία, το Σαββατοκύριακο είχε ήπιο καιρό. Αν και μιλάμε για «οικονομική κρίση», η φθινοπωρινή επισκεψιμότητα της Βυτίνας είναι αρκετά μεγάλη. Ο κόσμος της πόλης θέλει «μικρές αποδράσεις» και για κάτι τέτοιο η Βυτίνα είναι κατάλληλη. Το Σάββατο το απογευματινό συναντήσαμε ένα νεαρό ζευγάρι λίγο πιο πάνω από το «Βίλα Βάλος». Μας εξέφρασε τον ενθουσιασμό του για το φυσικό τοπίο, που ανοιγότανε μπροστά του. Μας είπε ότι τυχαία έφτασε στη Βυτίνα, αλλά η πρώτη του εμπειρία ήταν ευχάριστη. Αυτές τις «φυσικές καλλονές» παράλληλα με την εξυπηρέτηση πρέπει να προσέξουμε. Κατά τα άλλα ήσυχη η ατμόσφαιρα της εβδομάδας. Αν και πλησιάζουν οι αυτοδιοικητικές εκλογές και οι επισκέψεις των υποψηφίων πληθαίνουν, παρατηρείται σχετική αδράνεια και αδιαφορία από τους κατοίκους της Βυτίνας. Σε συζήτηση με την ολιγομελή ομάδα, που συγχάζει στα καφενεία πολλοί αγνοούν ακόμα και τον τρόπο σταυροδοσίας. Αυτό δείχνει μια απογοήτευση από τα πολιτικά και δημοτικά «τεκταινόμενα». Εμείς θα εξακολουθήσουμε να φωνάζουμε ότι από την τοπική αυτοδιοίκηση εξαρτώνται πολλά αρκεί να εκπροσωπείται από τα κατάλληλα πρόσωπα.

✓ **28η Οκτωβρίου:** Το πρωί χτύπησαν οι καμπάνες και οι μαθητές γύρισαν με τμήματα τους δρόμους της Βυτίνας προσπαθώντας να αναπαραστήσουν την ατμόσφαιρα εκείνου του προοιού, που άρχισε ο πόλεμος με τους Ιταλούς. Πανηγυρική η δοξολογία με την παρουσία των αρχών του τόπου. Εμπνευσμένη η ομιλία του καθηγητή του Γυμνασίου κ. Άρη Αναστασίου, ο οποίος εκφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας. Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη και η παρέλαση των σχολείων μπροστά στους επισήμους. Σκεφτήκαμε πόσα από αυτά θα γίνονται του χρόνου μετά τη λειτουργία του ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ. Ας ευχηθούμε τουλάχιστον στον τομέα των ιστορικών ελεστίων δεν θα υπάρχει μεγάλη μεταβολή όπως αναμένεται σε άλλους τομείς. Πάντως χαρήκαμε την παρέλαση και σκεφτήκαμε ότι το μέλλον του τόπου είναι αυτά τα παιδιά που πέρασαν μπροστά μας με περήφανο παρόσημο.

Νέα του Συλλόγου

✎ Η πρώτη συνεδρίαση του Δ.Σ. μετά την καλοκαιρινή διακοπή πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 6 Σεπτεμβρίου. Σε αυτή έγινε απολογισμός των καλοκαιρινών εκδηλώσεων και λοιπών δραστηριοτήτων του συλλόγου, οι οποίες κρίθηκαν επιτυχείς. Ο πρόεδρος έκανε ιδιαίτερη αναφορά στο συναπάντημα, το οποίο έτυχε ευνοϊκής κριτικής αλλά και ανταπόκρισης και αποδοχής από τους Βυτινίους ιδιαίτερα τους ξενιτεμένους. Αυτό φάνηκε και από την οικονομική ενίσχυση όλων προς το σύλλογο. Επίσης έγινε προγραμματισμός των μελλοντικών δραστηριοτήτων του συλλόγου και ιδιαίτερα ο σχεδιασμός του φετινού ημερολογίου, το οποίο θα είναι αφιερωμένο στην πανίδα του Μαινάλου. Το Μαινάλο αποτελεί πάντοτε το επίκεντρο του ενδιαφέροντος κάθε Βυτινίου και επόμενο είναι και ο σύλλογος να επικεντρώνει την προσοχή του σε αυτό.

✎ Την εκπροσώπηση του συλλόγου στην ημερίδα στις 17-9 για την υγιεινή διατροφή, στα αποκαλυπτήρια του αγάλματος του Κόλλια του Βυτινιώτη και των εγκαινίων της πλατείας στα Λαοσέικα έκανε η αντιπρόεδρος του συλλόγου κ. Αρετή Παναγοπούλου, η οποία παραβρέθηκε σε όλες τις τελετές. Ο σύλλογος μετά την επίσκεψη της κ. υφυπουργού στη Βυτίνα απέστειλε ευχαριστήριο επιστολή για την πρωτοβουλία της εξαγγελίας του κέντρου μεσογειακής διατροφής και παρεκάλισε για τη συνέχιση της προσπάθειας της περαιτέρω αξιοποίησης του Τριανταφυλλιδείου κτήματος. Επίσης απέστειλε έγγραφο στην υπουργό περιβάλλοντος κ. Τίνα Μπιρμπίλη ζητώντας την παρέμβασή της για τη συντήρηση και τη διευθέτηση του αλυσυλλίου της «σχολής» (δασάκι).

✎ Ικανοποίηση δημιουργείται, όταν φτάνουν μηνύματα από την Ελλάδα ή το εξωτερικό Βυτινίων, οι οποίοι εκφράζουν τις ευχαριστίες τους για τα δύο μέσα επικοινωνίας με τη γενέτειρα, που έχει δημιουργήσει ο σύλλογος. Την εφημερίδα και την ιστοσελίδα. Βλέποντας την αποδοχή και την αναγκαιότητα ο σύλλογος θεωρεί υποχρέωση αλλά και ευθύνη να εξασφαλίσει τη συνέχεια τους, αφού αποτελούν απαραίτητα μέσα σύνδεσης των «όπου γης» Βυτινίων. Για να αντιληφθεί ο αναγνώστης την αναγκαιότητα των δύο αυτών μέσων δημοσιεύσαμε πρόσφατο μήνυμα που ήλθε στο σύλλογο.

«**ΠΡΟΣ: Σύλλογο Απανταχού Βυτινίων και Φίλων της Βυτίνας»**

Κύριε Πρόεδρε και λοιπά μέλη του Συλλόγου!

Δεχθείτε τα συγχαρητήρια μου για την συνεχή και άοκνη προσπάθειά σας να συνενώνεται τους απανταχού Βυτινίους και Φίλους της Βυτίνας μας. Η Εφημερίδα «Βυτίνα» είναι το μοναδικό μέσο σύνδεσης με την ιδιαίτερη πατρίδα μου, αφού στο χωριό μας δεν έχω κανέναν κοντινό συγγενή και θα ήθελα να γνωρίζετε ότι με μεγάλη προσμονή περιμένω πάντα να μου αποσταλεί. Ο Μεγαλοδύναμος να σας δίνει δύναμη να συνεχίζετε το έργο σας.

Με τιμή

Νικόλαος Παντ. Ορφανός»

✎ Τη Δευτέρα 11 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο Γεωργίας συνάντηση με την υφυπουργό κ. Αποστολάκη Βυτινιώτικης αντιπροσωπείας, την οποία αποτελούσαν ο δήμαρχος κ. Γιάννης Σακελλαρίου και ο πρόεδρος του συλλόγου «φίλων του Τριανταφυλλιδείου κληροδοτήματος» Κώστας Παναγόπουλος. Ο πρόεδρος του συλλόγου των απανταχού Βυτινίων Τάκης Παπαδέλος δεν μπόρεσε να παραστεί λόγω σοβαρού προβλήματος υγείας, αλλά υπέγραψε το γραπτό υπόμνημα που υπεβλήθη στην υφυπουργό. Στη συνάντηση συζητήθηκε η μεθόδευση και οργάνωση της ίδρυσης του κέντρου Μεσογειακής διατροφής και του δασοβοτανικού κήπου. Νέα συνάντηση ορίστηκε για τη Δευτέρα 18 Οκτωβρίου. Στη συνάντηση παρέστη και ο σύμβουλος του υπουργού Γεωργίας Βυτινίος Θανάσης Παπαγεωργίου του οποίου η συμβολή, θα το τονίσουμε για μια ακόμα φορά, στην προώθηση της αξιοποίησης του Τριανταφυλλιδείου κτήματος είναι πολύ μεγάλη. Το καλό για τον τόπο μας είναι ότι μετά την αλλαγή της ηγεσίας στο Υπουργείο Γεωργίας ο τοπογράφος Θανάσης Παπαγεωργίου διορίστηκε στη θέση του συμβούλου και στο νέο Υπουργό Γεωργίας κ. Σκανδαλίδη.

✎ Ο δασολόγος Στέφανος Διαμαντής, ο οποίος τη δεκαετία του ογδόντα υπηρέτησε στο δασοσυντηρητήριο Βυτίνας και είχε ασχοληθεί σοβαρά με το αλυσυλλίο (δασάκι) κάνοντας την τελευταία σοβαρή παρέμβαση συντήρησης (έκτοτε επικρατεί η εγκατάλειψη) μας έστειλε γραπτές υποδείξεις για τον τρόπο δημιουργίας του σχεδιαζόμενου βοτανολογικού κήπου στο Τριανταφυλλιδείο κτήμα. Ο κ. Διαμαντής κατά την καλοκαιρινή του επίσκεψη στη Βυτίνα είχε υποσχεθεί στον πρόεδρο του συλλόγου κατά τη συνάντησή τους ότι θα έστειλε γραπτές προτάσεις, την οποία και πραγματοποίησε. Ο σύλλογος τον ευχαριστεί και επιθυμεί τη συνέχιση των επιστημονικών υποδείξεων ενός προσώπου, το οποίο είναι γνώστης των δασικών πραγμάτων της Βυτίνας.

ΣΤΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΚΤΗΜΑ ΒΥΤΙΝΑΣ ΕΓΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ Εξαγγελία της Υπουργού κ. Αποστολάκη σε ημερίδα στη Βυτίνα

συνέχεια από τη σελ. 1

είναι η παρατεινόμενη επισκευή του κτιρίου της σχολής είκοσι μήνες μετά την αρχική προθεσμία ολοκλήρωσης των εργασιών. Ένα δεύτερο είναι ότι μετά την αρχική εξαγγελία της δημιουργίας του κέντρου μεσογειακής διατροφής στη Βυτίνα από την προηγούμενη υπουργό κ. Μπατζελή στην ημερίδα του Ζαπτείου και ενώ έδωσε εντολή συγκρότησης επιτροπής για τον τρόπο οργάνωσης του κέντρου, οι νομικές υπηρεσίες του υπουργείου ακόμα επεξεργάζονται την υπουργική απόφαση. Για το λόγο αυτό χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια από το δήμο, το σύλλογο των απανταχού Βυτινίων και το σύλλογο φίλων του Τριανταφυλλιδείου κληροδοτήματος για την υλοποίηση της εξαγγελίας. Και μετά την 1-1-2011 το βάρος θα πέσει στους δύο συλλόγους. Βεβαίαι η σημασία

του κέντρου μεσογειακής διατροφής και της δημιουργίας του δασοβοτανολογικού κήπου στο χώρο του κτήματος θα είναι πολύ μεγάλη για τον τόπο, αλλά χρειάζεται προσπάθεια και η συμβολή σε αυτήν του συμβούλου του υπουργού κ. Σκανδαλίδη κ. Θανάση Παπαγεωργίου θα είναι αποφασιστική. Εδώ επίσης χρειάζεται να τονισθεί ότι το κέντρο είχε εξαγγελθεί και η προηγούμενη υπουργός κ. Μπατζελή. Επειδή η εξαγγελία έχει γίνει από δύο διαφορετικούς υπουργούς και πήρε δημοσιότητα, ελπίζουμε ότι θα υλοποιηθεί. Μέχρι όμως την υλοποίηση δεν θα θριαμβολογούμε αλλά θα εξακολουθούμε την προσπάθεια όπως και πρώτα. Για το λόγο αυτό δεν αρκεί η προσπάθεια μόνο των συλλόγων αλλά και όλων των Βυτινίων από όποια θέση και αν κατέχουν, διότι όταν προσπαθούν όλοι μαζί στο τέλος επιτυγχάνουν.

Αγαπητέ αναγνώστη μη ξεχνάς τη συνδρομή σου προς την εφημερίδα. Είναι ο μοναδικός πόρος έκδοσης. Τη συνδρομή σου μπορείς να τη στείλεις ταχυδρομικά στη διεύθυνση του συλλόγου Τ.Θ. 3456, Τ.Κ. 10210 ή στην ALPHA BANK ονομαστικά στο λογαριασμό 179-002101-084697. Επίσης μπλοκ εισπράξεων έχουν τα μέλη του Δ.Σ. και ο ανταποκριτής μας στη Βυτίνα κ. Σωτήριος Κούκας. Σε ευχαριστούμε που μας θυμάσαι.

απόψεις...

ΠΡΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΓΡΑΦΕΙ: ο Παναγιώτης Παπαδέλος φιλόλογος πρόεδρος του Δ.Σ. του συλλόγου

Έντονες συζητήσεις γίνονται τα τελευταία χρόνια σε όλα τα επίπεδα της Ελληνικής κοινωνίας είτε επιστημονικοί ή κοινωνικοί σύλλογοι είναι αυτοί, είτε τηλεοπτικές εκπομπές ακόμα και σχολικές αίθουσες με αφορμή το μάθημα της έκθεσης με κύριο θέμα, εάν η εποχή μας καλλιεργεί αξίες και πρότυπα και ποια είναι αυτά. Οι απόψεις, που εκφράζονται είναι συγκεχυμένες και οι περισσότερες διατυπώνουν αρνητικές θέσεις για την ύπαρξη αξιών και τη δυνατότητα καλλιέργειας προτύπων. Εξάλλου πρόσφατη είναι η είδηση ότι ο πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου δημοσιοποίησε τη συζήτηση του με ανώτατο Έλληνα αξιωματούχο ότι ο Ελληνικός λαός είναι διεφθαρμένος και η είδηση αυτή δημιούργησε το γνωστό σάλιο, ενώ άλλος πολιτικός είχε εκφράσει την άποψη ότι για τη διαφθορά είναι συνυπεύθυνοι ο λαός και οι πολιτικοί με τη γνωστή έκφραση «μαζί τα φάγαμε». Σε αυτή όμως τη διασπορά απόψεων και σκέψεων όλοι θέλουν να εξαιρέσουν τον εαυτό τους και να ενοχοποιήσουν τους άλλους. Διερωτάται με όλα αυτά κανείς, εάν τα πράγματα στην Ελληνική κοινωνία είναι τόσο μαύρα και δεν υπάρχουν αξίες, ενώ τα πρότυπα που καλλιεργούνται είναι αρνητικά. Η εποχή μας εξάλλου από το μεγαλύτερο σύγχρονο επιστήμονα έχει χαρακτηριστεί «εποχή των μεγάλων μέσων και των συγκεχυμένων στόχων».

Κάθε περίοδος της ανθρώπινης ιστορίας δημιουργεί το δικό της στίγμα και διαμορφώνει τις δικές της ιδέες με βάση τους στόχους της και τις ιστορικές συγκυρίες, όμως κρίνεται σύμφωνα με τις προϋπάρχουσες αρχές και αντιλήψεις και συνήθως οι παλαιότεροι θέλουν η εποχή τους να παρουσιάζεται καλύτερη από τη σύγχρονη ξεχνώντας πολλές φορές τα αρνητικά και απομονώνοντας μόνο τα θετικά.

Και σήμερα περίπου το ίδιο γίνεται με αποτέλεσμα να προβάλλονται πολλά αρνητικά και να αποσιωπούνται πολλά θετικά. Τι είναι όμως εκείνο, που καλλιεργεί αυτή τη συμπεριφορά της προβολής των αρνητικών προτύπων και της έκφρασης των πιο απαισιόδοξων σκέψεων; Είναι ότι τα πάντα κρίνονται μονομερώς κάτω από το βάρος της υλοφωτιστικής αντίληψης, που επικρατεί. Η επιτυχία και η ευτυχία είναι πράγματα, που αξιολογούνται σύμφωνα με την οικονομική και μόνο ευδοκίμηση. Επιτυχημένος είναι κάποιος, που έχει αστραφτερό αυτοκίνητο, οικονομική άνεση, πλούσια διαβίωση και επώνυμη αναγνώριση. Ποτέ

δεν εξετάζεται τι κρύβεται κάτω από την αστραφτερή επιφάνεια. Βέβαια η οικονομική αντίληψη, που έχει καλλιεργηθεί τις τελευταίες δεκαετίες έχει διαμορφώσει τα ανάλογα πρότυπα και έχει καλλιεργήσει τις αντίστοιχες αντιλήψεις. Στον αδυσώπητο κόσμο της καπιταλιστικής νοστορίας ισχύουν οι σκληρές αρχές του ανταγωνισμού, της εξόντωσης του αντιπάλου, της αδιαφορίας, του συμφεροντολογισμού και του πλουτισμού έστω και με ανорθόδοξο τρόπο. Αυτές οι μονομέρειες έχουν τις ανάλογες επιπτώσεις. Ο σύγχρονος άνθρωπος συγκρίνει την ευτυχία του με το μέγεθος της οικονομικής του επιφάνειας. Και αφού αυτά «πουλάνε» προβάλλονται κατά κόρον. Βέβαια η άποψη των Λατίνων «gratum vivere deinde philosophare» (πρώτα να ζήσουμε και μετά να φιλοσοφούμε) παραμένει επίκαιρη, αλλά ο ευδαιμονισμός από την επιβίωση απέχουν πολύ. Επειδή λοιπόν ο σύγχρονος

του αιώνα, που τον πρώτο λόγο στη διαμόρφωση των αντιλήψεων του έχουν τα σύγχρονα τηλεοπτικοακουστικά μέσα, τα οποία παρουσιάζουν ό,τι πουλάει και πανικοβάλλουν συνεχώς το σύγχρονο Έλληνα. Μέσα δε σε αυτό το ζοφερό περιβάλλον δεν υπάρχει χρόνος για συζήτηση, για

Ο Κύριος Χρήστος Πισσαρίδης ο οποίος μοιράστηκε το Νόμπελ οικονομίας με δύο Αμερικάνους

περισυλλογή, για επικοινωνία, διαδικασίες από τις οποίες διαμορφώνονται πρότυπα και αξίες.

Οι πολιτικοί επιλέγουν το δρόμο της πάλης. Όλα θυσιάζονται στο βωμό της διεκδίκησης της εξουσίας. Ό,τι λέει ο ένας το αναίρει ο άλλος και οι χαρακτηρισμοί, που ανταλλάσσονται δεν μπορούν να θεωρηθούν κόσμιοι. Οι ηγέτες όμως διαμορφώνουν πρότυπα και οι σύγχρονοι ηγέτες κάθε άλλο παρά συμβάλλουν στην καλλιέργεια θετικών προτύπων. Ουδείς αναλαμβάνει το βάρος της ευθύνης αλλά για όλα φταίνει οι προηγούμενοι δημιουργώντας έτσι στον πολίτη και ιδιαίτερα στο νέο την απογοήτευση και την αδιαφορία, παρόλο που η δημοκρατία απαιτεί τη συμμετοχή όλων στις διαδικασίες. Έτσι όλα διαμορφώνονται μέσα από τη συναλλαγή, το χρηματισμό, τους συμβιβασμούς και το «ρουσφέτι» κάτι που απομακρύνει την αρχή της αξιοκρατίας και της αξιοπρέπειας, οι οποίες είναι βασικές προϋποθέσεις για την επικράτηση αξιών και την καλλιέργεια προτύπων σε μια κοινωνία.

Ο Κινέζος αντικαθεστωτικός Λιού Σάο Μπό που έλαβε το Νόμπελ ειρήνης

άνθρωπος έμαθε να ευδαιμονεί υλικά, πανικοβάλλεται, όταν κινδυνεύει αυτή η ευδαιμονία και παρουσιάζονται όλοι από τους πολιτικούς μέχρι τους οικονομολόγους ως «διασώστες» της υλικής ευδαιμονίας. Αυτή είναι η εικόνα του ανθρώπου της πρώτης δεκαετίας του εικοστού πρώ-

Το μήνυμα της 28ης Οκτωβρίου

συνέχεια από τη σελ. 1

οι απλοί άνθρωποι του λαού, που πολέμησαν στα Αλβανικά βουνά με την κατάλληλη ηγεσία είχαν τα τρία βασικά χαρακτηριστικά, που περιγράφει ο Περικλής στον «επιτάφιο» για τους πρωταγωνιστές των μεγάλων ιστορικών γεγονότων, τα οποία εξακολουθούν να παραμένουν επίκαιρα. Αυτές τις μεγάλες ιστορικές στιγμές λοιπόν τις πραγματοποιούν «άνδρες τολμώντες και γιγνώσκοντες τα δέοντα και εν τοις έργοις αισχυνόμενοι» (άνδρες γενναίοι, που έχουν επίγνωση του καθήκοντος και που δείχνουν φιλότιμο την ώρα της μάχης και δεν το «βάζουν στα πόδια»).

Αυτοί οι γενναίοι πολεμιστές κατακτούν «την άγραφον μνήμη της γνώμης μάλλον ή του έργου» (τη μνήμη των μεταγενεστέρων όχι τόσο του αποτελέσματος αλλά της απόφασης να πολεμήσουν). Αυτά τα δεύτερα λόγια του Περικλή αντιπροσωπεύουν τους συντελεστές του Αλβανικού έπους και καταγράφουν την υποχρέωση των μεταγενεστέρων. Αλλά για να υπάρξει μνήμη χρειάζεται γνώση. Τι γνωρίζει σήμερα ο Έλληνας της πρώτης δεκαετίας του εικοστού πρώτου αιώνα για το ιστορικό επίτευγμα

εβδομήντα χρόνια μετά, όταν οι περισσότεροι των πρωταγωνιστών, για να μην πούμε όλοι σχεδόν, έχουν «φύγει»; Παλιότερα μάθαινε πολλά από τους αυτόπτες μάρτυρες μέσω της προφορικής διήγησης. Σήμερα μαθαίνει τα πάντα στο σχολείο μέσω του μαθήματος της ιστορίας. Αν ανατρέξει κανείς στα σχολικά βιβλία θα απογοητευτεί. Γενικές περιγραφές με ελάχιστες αναφορές στους συντελεστές και στα ονόματά τους. Στην ιστορία της Γ' Λυκείου το γεγονός αυτό καταλαμβάνει 3/4 σελίδας και ο μαθητής λίγα πληροφορείται. Πουθενά το όνομα του ήρωα της Πίνδου συνταγματάρχη Δαβάκη. Πουθενά το όνομα του πρώτου νεκρού αξιωματικού υπολοχαγού Διάκου. Πουθενά το όνομα του στρατηγού Κατσιμήτρο, που κράτησε με τη μεραρχία του τις πρώτες επιθέσεις. Και αν αυτό επιβάλλουν οι σύγχρονες αρχές της διδακτικής, λείπουν αυτοί οι ήρωες και από τα επετειακά αφιερώματα. Ο Θεουκιδίδης μας παρουσιάζει τους συντελεστές ενός ιστορικού γεγονότος δημιουργώντας ιστορικό νόμο και αυτοί είναι α) τα πρόσωπα, β) οι συγκυρίες και γ) οι λαοί. Αυτά τα πρόσωπα λοιπόν σήμερα χάνονται. Μπορεί να φανταστεί κανείς το Μαραθώνα χωρίς το Μιλτιάδη και το εικοσιένα χωρίς τον Κολοκοτρώνη; Και όμως το Αλβανικό έπος περιγράφεται χωρίς τους πρωταγωνιστές ανώνυμα σε να πραγματοποιήθηκε «από του αυτομάτου»

Σήμερα μένουν στους σύγχρονους οι γενικόλογες περιγραφές, που δημιουργούν συγχύσεις και οδηγούν σταδιακά στη λήθη τη μεγάλη ιστορική στιγμή του έθνους. Και αν το κράτος αντιμετωπίζει παθητικά και ορισμένες φορές αρνητικά τις ιστορικές περιγραφές, εμείς οι πολίτες έχουμε χρέος να αποδώσουμε την τιμή στους πρωταγωνιστές μέσω της γνώσης και της μνήμης. Δυστυχώς σήμερα η αναφορά σε εθνικά θέματα πολλές φορές θεωρείται εθνικισμός, διότι σκόπιμα συγχέεται η φιλοπατρία με το φανατισμό. Λαός χωρίς παρελθόν είναι λαός χωρίς παρόν και μέλλον. Αυτό το παρελθόν έχουμε υποχρέωση να το διατηρήσουμε, διότι το μήνυμα, που εκπέμπει η 28η Οκτωβρίου είναι και επίκαιρο και αναγκαίο.

Στη σημερινή εποχή της παγκοσμιοποίησης και της στυγνής οικονομικής καταπίεσης των λαών, που υλοποιείται μέσα από την απώλεια της εθνικής ταυτότητας τους, τέτοιες επέτειοι είναι ο ανασταλτικός παράγοντας της ισοπεδωτικής τακτικής της ενιαίας παγκόσμιας μεθόδευσης, που με κάθε τρόπο καλλιεργείται. Όταν ο λαός θυμάται και τιμά δεν ισοπεδώνεται. Εάν βγάλει τα απαραίτητα συμπεράσματα από τη δράση των προσώπων στις επικίνδυνες περιόδους, δεν κινδυνεύει με αλλοτρίωση. Βρίσκει μέσα σε τέτοιες επετείες το αντίδοτο της μεγάλης σύγχρονης ασθένειας, που λέγεται αλλοτρίωση και απώλεια της ταυτότητας.

Για το λόγο αυτό το μήνυμα της 28ης Οκτωβρίου και η προβολή των συντελεστών της είναι αναγκαίες προϋποθέσεις, για να ακολουθούν οι νεώτεροι τη σωστή εθνική πορεία, να μπορούν να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες και να μη γίνονται θύματα της διεθνούς προπαγάνδας, που επιθυμεί λαούς άβουλους και σχεδιάζει την εξουδετέρωση εκείνων με μεγάλη ιστορική αντοχή, όπως ο Ελληνικός. «Β»

ARC GENERATORS

Γεώργιος Ν. Παναγιωτόπουλος

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΗΧΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΓΕΝΗΤΡΙΩΝ & ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

Γαζας 12, Σταμάτα Αττικής,
Τηλ.: 210 8141.173, Κιν.: 6944 895 607

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ

ΚΑΡΤΣΩΒΗΣ 7 - ΤΡΙΠΟΛΗ - ΤΗΛ: 2710231703
ΚΙΝ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ: 6944754066, ΚΙΝ. ΒΑΣΙΛΗΣ: 6945858955
ΚΙΝ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ: 6979077460

TAXI

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ TAXI - Ι.Χ.

«ΚΑΡΔΑΡΑΣ»

ΛΙΟΣΙΩΝ 59 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210.88.14.235 - 210.88.14.225 - 6977084123

ΕΥΡΩΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ

2010

ΕΥΡΩΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ - ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ
ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Βυτινιώτικες συνεργασίες

ΕΙ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ ΠΟΛΙΤΕΥΤΕΟΝ

ΓΡΑΦΕΙ: «ΕΙς πρεσβύτερος»

Το θέμα – πρόβλημα του τίτλου, αν δηλ. πρέπει να πολιτεύονται οι γέροντες (πρεσβύτεροι), ή να αποσύρονται από «του πράττειν τα κοινά» έθεσε ο Πλούταρχος ο Χαιρωνεύς (1ος αι. μ.Χ.) στο ομότιπλο βιβλίο των Ηθικών του (στ. 783-797). Για το εν λόγω θέμα, σε συνδυασμό με το συμπληρωματικό του «πως πρεσβυτέρω πολιτευτέον» θέματα διαχρονικά, αλλά και επίκαιρα εξαιτίας των φετινών δημοτικών εκλογών θα εκθέσουμε κάποιες προσωπικές απόψεις. Απόψεις μακράν από συμβουλές ή παροτρύνσεις ενός πρεσβύτερου και πολύ περισσότερο υποδείξεις. Όσα γράφονται παραμένουν στο επίπεδο των ατομικών σκέψεων.

Σύμφωνα με τους αρχαίους προγόνους μας το γήρας» (τα γηραιά, τα γεράματα) είναι «λυγρό» (λυπηρό), «στυγερό» (μισητό), «αργαλέον» (δεινό) «άχθος» (βάρος) αλλά και «πολίω» (σεβάσμιο) και «λιπαρό» (ευτυχές). Τιμούσαν δε και σέβονταν τους πρεσβύτερους και θεωρούσαν σοφές τις συμβουλές τους. Επίσης ιστορικές αναφορές βεβαιώνουν την αξία και προσφορά των γερόντων και στο «πράττειν τα κοινά» όπως του γνωστού από τα μαθητικά χρόνια Περικλή Ξανθίππου του Αθηναίου. Όμως αυτές είναι φωτεινές εξαιρέσεις και μοναδικές σε χρόνο και τόπο «πολιτικές» διάνοιες.

Σήμερα το γήρας πρέπει να είναι περίοδος αναπαύσεως, ήσυχου και ήρεμου βίου, ψυχικών απολαύσεων με ήπια σωματική άσκηση. Παράλληλα έχει ανάγκη της παρουσίας, βοήθειας, σεβασμού και αγάπης προσφίλων προσώπων, διότι οι καιροί και οι άνθρωποι «άλλαξαν». Οι συνέπειες του επερχόμενου γήρατος γίνονται φανερές. Ενδεικτικά, ο πρεσβύτερος είναι «ενδεής ικμάδος» (με λίγη δύναμη). Έχει μειωμένο αγωνιστικό πνεύμα. Η «συντηρητικότητα», που τον διακρίνει, η εμμονή του σε παρωχημένα πρότυπα και πρακτικές αποτελεί τροχοπέδη και τον τοποθετεί εκτός τόπου και χρόνου, ανήμπορο στα βάρη και αρνητικό στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις. Ενίοτε η γερωνική φιλαργία επισύρει δεινά στον τόπο, συγκεντρώνει το φθόνο, την περιφρόνηση και τη χλεύη φίλων και αντιπάλων. Περαιτέρω είναι αδιανόητο, αδικαιολόγητο και απάνθρωπο το «πολιτικώς ζην» να τερματίζεται με «το ζην» τούτο συνιστά ΥΒΡΙΝ (ασέβεια) προς την ανθρώπινη φύση, τους δημοκρατικούς θεσμούς, τον τόπο και τους ανθρώπους του. Δηλαδή ο πρεσβύτερος δεν πρέπει να έχει ως κύρια φροντίδα, απασχόληση ή έργο την ενεργό άσκηση της εξουσίας. Εν τούτοις δικαιούται και οφείλει να νοουθετεί να «πολιτεύεται θύραθεν» όπως κάθε ιδιώτης, να ελέγχει και να καταγγέλλει σπατάλες των εκλεγμένων διαχειριστών των κοινών. Δεν πρέπει να «καταφεύγει στην αφάνεια του ιδιωτικού βίου. Υπάρχουν πολιτιστικά και άλλα θέματα να ασχοληθεί. Σε κάθε περίπτωση οφείλει να αφήνει στους νεότερους την άσκηση των δημοσίων αξιωμάτων. Στον καιρό μας η δημόσια εξουσία δεν ασκείται «από καθέδρας» ακόμα και αν υπάρχει άριστο επιτελείο τεχνοκρατών.

Η ενεργός από θέσεως άσκηση δημόσιων καθηκόντων από τους δημοτικούς –κατ' ευφημισμό - λεγόμενους άρχοντες σε μεγάλη έκτασης και με πολλά τοπικά διαμερίσματα, δήμους απαιτεί δύναμη σωματική, διανοητική, ψυχική, εξειδικευμένες γνώσεις, πολύ «τρέξιμο» και πολλές ώρες συνεχούς και επίπονης εργασίας. Απαιτεί επίσης μαχητικότητα, άμιλλα και γενικά αγωνιστικό πνεύμα. Τα στοιχεία αυτά δεν απαντώνται στους πρεσβύτερους αλλά συντρέχουν στους νεότερους τους. Θα μπορούσε λοιπόν να προτείνει κανείς στους πρεσβύτερους να απόσχουν στη διεκδίκηση-ανάδειξη θέσεων δημάρχου και δημοτικών συμβούλων εφόσον έχουν υπερβεί το 55ο έτος της ηλικίας τους, όριο που κατά τεκμήριο βρίσκεται στο κατώφλι των γηραιών «επί γήραος ουδών» που αρχίζει το γήρας.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΑΣΠΕΡΓΚΕΡ

ΓΡΑΦΕΙ: Ο Απόστολος Τζίφας φιλόλογος Δ/ντής του 1^{ου} Γυμνασίου Σητείας

Το σύνδρομο Άσπεργκερ είναι μία αναπτυξιακή διαταραχή των παιδιών που εμφανίζεται νωρίς (2-6 ετών), αλλά δε λείπει και από τη μετέπειτα μαθητική ηλικία. Σε δύο εκδηλώσεις του σχολείου μας (: 1ο Γυμνάσιο Σητείας) για τις μαθησιακές δυσκολίες η κ. Αλίκη Τζεν, Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Δυσλεξίας έχει αναπτύξει και αυτή τη σοβαρή αναπτυξιακή διαταραχή των μαθητών.

Συνοπτικά το σύνδρομο Άσπεργκερ αποτελεί μία διαταραχή με τα εξής συμπτώματα: αφηρημάδα, περιέργη και ιδιόρρυθμη συμπεριφορά (: φίλιες με συγκεκριμένα ενδιαφέροντα, ασυνήθιστες στάσεις σώματος και χειρονομίες), αποδιοργάνωση της σκέψης και της εργασίας, υπερκινητικότητα, υπερδραστηριότητα, απροσεξία, βίαια ξεσπάσματα θυμού, άγχος, κατάθλιψη κ.ά. Βεβαίως τα συμπτώματα αυτά δεν μας παραπέμπουν οπωσδήποτε στο σύνδρομο αυτό. Αλλά είναι ενδείξεις, τις οποίες θα πρέπει να τις διερευνήσουμε. Δεν είναι τυχαίο ότι αρκετά παιδιά με υψηλό δείκτη νοημοσύνης έχουν αυτή την αναπτυξιακή διαταραχή. Τα αίτια είναι πολλά και άγνωστα. Ενοχοποιούνται κυρίως ανωμαλίες στην ανατομία του εγκεφάλου. Η διάγνωση δεν είναι εύκολη. Απαιτούνται ειδικοί. Ειδικά τεστ προσοχής, κοινωνικών δεξιοτήτων, ελλειμματικής προσοχής , άγχους, ιδιόρρυθμης συμπεριφοράς κ.ά.

Η θεραπεία του συνδρόμου Άσπεργκερ έχει σχέση με τη διάγνωση. Όσο πιο νωρίς διαγνωστεί το σύνδρομο, τόσο πιο αποτελεσματική θα είναι η θεραπεία. Ωστόσο, αν και το σύνδρομο θεωρείται μη ίασιμο, με ειδική θεραπεία μπορεί να αλλάξει: η συμπεριφορά, η διοργάνωση της σκέψης και να αποκτηθούν κοινωνικές και άλλες δεξιότητες. Συνοπτικά απαιτούνται συμπεριφορικού τύπου ψυχοθεραπείες. Για την υπερκινητικότητα και την κατάθλιψη μπορούν να χρησιμοποιηθούν φάρμακα που χορηγούνται για τις ασθένειες αυτές. Πάντα οι ειδικοί θα μας καθορίσουν το είδος της θεραπείας.

Το σύνδρομο Άσπεργκερ είναι μία αναπτυξιακή διαταραχή, η οποία δημιουργεί πολλά προβλήματα σε παιδιά με φυσιολογική ή υψηλή νοημοσύνη. Το κάθε σχολείο θα πρέπει να έχει ετοιμότητα στην αντιμετώπιση τέτοιου ή ανάλογου περιστατικού (π.χ. μαθησιακές δυσκολίες). Συμβουλευτική παρέμβαση, λόγω χάρις, με ειδικά κέντρα και ειδικούς. Εμείς ως σχολείο, έχουμε «ανοικτή γραμμή» με ειδικούς, όπως είναι η κυρία Αλίκη Τζεν, κ.ά. Παράλληλα με την κατάλληλη στήριξη από όλους: καθηγητές, συμμαθητές, γονείς τα προβλήματα περιορίζονται.

ΠΩΛΗΣΗ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Πωλείται ελαιόλαδο, Α' ποιότητας (παρθένο χαμηλής οξύτητας χωρίς χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων) οικογενειακής παραγωγής. Τόπος παραγωγής η Σητεία της Κρήτης (α' παγκόσμιο βραβείο ελαιόλαδου στην Ισπανία). Είναι ιδανικό για καρδιοπάθειες και για δίαιτες. Παραδίδεται κατ' οίκον σε πολύ καλές τιμές. Πληροφορίες: **Απόστολος Τζίφας**
τηλ. 6976677115

στήλη των φίλων της Βυτινάς

Ο ΓΙΟΣ ΕΝΘΕΡΜΟΥ ΦΙΛΟΥ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οι φίλοι της Βυτινάς και μάλιστα; όταν έχουν κατοικίες στον τόπο μας και μένουν μεγάλο χρονικό διάστημα εδώ, θεωρούνται από μας Βυτιναίοι και η επιστημονική ευδοκίμηση των παιδιών τους μας γεμίζει μεγάλη χαρά. Ένας από αυτούς είναι και ο δημοσιογράφος Σταύρος Λιδωρίκης, ο οποίος έφτασε στον τόπο μας πριν από είκοσι περίπου χρόνια και έφταξε σπίτι εδώ όπου περνάει μεγάλο μέρος του χρόνου. Ο γιος του Ελευθέριος Λιδωρίκης επίκουρος καθηγητής της Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων συνέβαλε με τις έρευνές του, σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδας *Ελευθεροτυπία*, στην ανακάλυψη του γραφενίου το οποίο έδωσε το βραβείο Νόμπελ φυσικής στους δύο Ρώσους φυσικούς. Αναδημοσιεύουμε το ρεπορτάζ της *Ελευθεροτυπίας*, διότι είναι αρκετά ενδιαφέρον.

«Ελληνες δούλεψαν για το Νόμπελ Φυσικής

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΙΟΥΣΗ

Ελληνες επιστήμονες από τα Πανεπιστήμια Πατρών και Ιωαννίνων συνεισέφεραν για το ατομικό... κοτετσόσυρμα, την ανακάλυψη της πιο λεπτής μεμβράνης άνθρακα, του «μαγικού» γραφενίου, που έδωσε στους δύο Ρώσους φυσικούς, τον Αντρέι Γκέιμ, 51 ετών (με ολλανδική υπηκοότητα) και τον Κωνσταντίν Νοβοσέλοφ, 36 ετών (με ρωσική και βρετανική υπηκοότητα), καθηγητές στο Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ, το φετινό Νόμπελ Φυσικής.

Η πρώτη ανακάλυψη έρχεται από το Ερευνητικό Ινστιτούτο ΙΤΕ/ΕΙΧΜΥΘ (Πάτρα) και το Τμήμα Επιστήμης των Υλικών του Πανεπιστημίου Πατρών, υπό τον καθηγητή Κώστα Γαλιώτη.....

Η δεύτερη, από το Τμήμα Μηχανικών Επιστήμης Υλικών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, με τον επίκουρο καθηγητή Ελευθέριο Λιδωρίκη, ο οποίος συνεργάστηκε με τους δύο νομπελίστες για τη δημιουργία του θεωρητικού υπόβαθρου δύο φαινομένων που αφορούν το γραφένιο. Το πρώτο εξηγεί ένα «τέχνασμα» του φωτός που επιτρέπει την οπτική απεικόνιση του γραφενίου, ενώ το δεύτερο εξηγεί την ενίσχυση της φασματοσκοπίας Raman παρουσία μεταλλικών νανοσωματιδίων σε δύο διαστάσεις.

«Συμβαίνει σπάνια μια επιστημονική ανακάλυψη να είναι τόσο σημαντική και να προκαλέσει τέτοιο κύμα ερευνητικής δραστηριότητας, ώστε να της απονεμηθεί το βραβείο Νόμπελ σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα», λέει ο κ. Λιδωρίκης. «Στο φετινό βραβείο το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της πρώτης επιστημονικής ανακοίνωσης και της απόδοσης του βραβείου είναι μόλις 6 χρόνια. Το γραφένιο είναι ένα επίπεδο μονοατομικό στρώμα από μιν άνθρακα σε κυψελοειδή διάταξη (σκεφετείτε κερήθρα με πάχος ενός ατόμου). Είναι η «μητέρα» των άλλων εξωτικών μορφών του άνθρακα, όπως για παράδειγμα τα φουλερένια και οι νανοσωλήνες. Η ύπαρξη σταθερής ύλης σε διαδιάστατη μορφή θεωρούνταν αδύνατη πριν από την επαναστατική δου-

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων *Ελ. Λιδωρίκης*

λειά των Γκέιμ και Νοβοσέλοφ το 2004. Πώς κατάφεραν να το παράξουν; Κάθε φορά που σέρνουμε ένα μολύβι σε μια επιφάνεια, πολλαπλά φύλλα γραφενίου αποσχίζονται και εναποτίθενται. Η παραγωγή φύλλων γραφενίου στο εργαστήριο δεν είναι πιο πολύπλοκη από αυτό: είτε σέρνοντας καθαρό γραφίτη σε υπόστρωμα ή με την «απολέπιση» γραφίτη με κολλητική ταινία. Το δύσκολο ήταν, μέσα στο χάος των αποτυπωμάτων, να ξεχωρίσουν αυτά που ανήκουν σ' ένα και μοναδικό φύλλο γραφενίου από αυτά που ανήκουν σε πολλαπλά φύλλα. Πόσο μάλλον, όταν αυτό το ένα φύλλο είναι ουσιαστικά αόρατο.»

Ο σύλλογος των απανταχού Βυτιναίων και φίλων της Βυτινάς εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια στο σπουδαίο Έλληνα επιστήμονα ευχόμενος περαιτέρω επιστημονική ευδοκίμηση στο μέλλον και στον ευτυχή πατέρα και φίλο της Βυτινάς Σταύρο Λιδωρίκη να χαρεί και άλλες επιστημονικές επιτυχίες του διάσημου πλέον γιου του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Οικονομολόγος – Λογιστής
(Πτυχιούχος Α.Σ.Ο.Ε.Ε.)

Κιν: 6977987186 • E-mail: leoaccount85@yahoo.gr

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑ

Pantepar

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ε.Π.Ε.

ΤΗΛ. 210 2511731 - FAX: 210 2511691
Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ www.pantepar.com

- ✓ Σταχυοδοχεία
- ✓ Κούπες καφέ
- ✓ Αναπληρώς
- ✓ Ποτήρια

κ.λ.π.

Join the active side of life

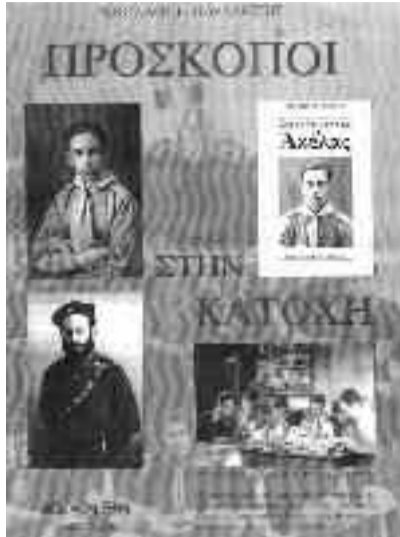
Sport's Center
sportswear

Σπρουσόπουλος
Κων. Χρήσιος

- 1^{ος}: Δημοκρατίας 36, Μελίσσια, τηλ.: 210 6135136
- 2^{ος}: Α. Πεντέλης 46 Βριλήσσια τηλ.: 210 6139421

λογοτεχνική σελίδα

ΒΥΤΙΝΑΙΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

περίοδο της Κατοχής, με την οικογένειά του βρέθηκε στη Βυτίνα. Παρά το νεαρό της ηλικίας του, βοήθησε στην παραπλάνηση των κατακτητών και έτσι αποσόβησε τραγικά γεγονότα. Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βυτίνας Πάνος Λιαρόπουλος τον χρησιμοποίησε ως διερμηνέα επειδή γνώριζε τη γερμανική γλώσσα. Καταγράφουμε δύο από τα γεγονότα τα οποία περιγράφηκαν στον μεταπολεμικό Τύπο, με πρωιταγωνιστή τον νεαρό Γεώργιο Μπασάκο:

«Στη Βυτίνα γερμανική φάλαγγα με 17 αυτοκίνητα γεμάτα στρατιώτες, ενισχυμένα από ένα πεδινό πυροβόλο. Οι Γερμανοί ζήτησαν αμέσως τον Πρόεδρο της Κοινότητας Πάνο Λιαρόπουλο. Ο Πρόεδρος, μη γνωρίζοντας γερμανικά, ζήτησε τη βοήθεια του νεαρού γερμανομαθούς Γιώργου Μπασάκου για να καταλάβει τι ζητούσαν οι Γερμανοί. Οι Γερμανοί ζήτησαν να τους πληροφορήσει ο Πρόεδρος το σημείο όπου έπεσαν με αλεξίπτωτα τρεις σύνδεσμοι του συμμαχικού στρατηγείου, οι οποίοι, σύμφωνα με τους Γερμανούς, έπρεπε να κρύβονται στη Βυτίνα. Ο Πρόεδρος της Βυτίνας, που πραγματικά δεν γνώριζε τίποτα σχετικά, βρέθηκε σε αμηχανία. Ο νεαρός όμως Γεώργιος Μπασάκος για να τους παραπλανήσει τους είπε πως είχαν πέσει κάπου προς την περιοχή του χωριού Καντήλα. Δηλαδή, προς την αντίθετη κατεύθυνση από την πτώση των αλεξιπτωτών. Στη συνέχεια, οι Γερμανοί αποχώρησαν με απειλές για πυρπόληση της Βυτίνας, χωρίς ευτυχώς να τις πραγματοποιήσουν.

Τα ξημερώματα της 16ης Οκτωβρίου, μια δύναμη πεντακοσίων περίπου Γερμανών, που επέβησαν σε πενήντα και πλέον αυτοκίνητα, περικύκλωσε τη Βυτίνα. Μαζί τους είχαν από ένα πεδινό πυροβόλο. Αποστολή τους ήταν να συγκρουστούν και να εξουδετερώσουν εκατοντάδες αντάρτες του "Εθνικού Στρατού", που είχαν εντοπιστεί στην περιοχή. Συγκέντρωσαν

© Ναυτοπρόσκοπος Γεώργιος Μπασάκος, έδρασε αντάρτης και Λαοκόλλη με τακτικό τρόπο

αμέσως τους κατοίκους της Βυτίνας στην πλατεία και άρχισαν να ψάχνουν όλα τα σπίτια για να ανακαλύψουν αντάρτες που κρύβονταν. Όταν οι έρευνες δεν απέδωσαν, κάλεσαν πάλι τον νεαρό Γιώργο Μπασάκο να εκτελέσει χρέη διερμηνέα. Ζητούσαν να τους υποδείξουν προς ποία κατεύθυνση είχαν πάει οι αντάρτες. Παρατήρησαν, όμως, σε μεγάλη απόσταση κάποιες κινήσεις στο χωριό Γαρζενίκο. Τοποθέτησαν αμέσως ένα γερμανικό πυροβόλο μπροστά στην εκκλησία του χωριού και άρχισαν να βάλουν καταιγιστικά προς τους αντάρτες που υποχωρούσαν προς το δάσος. Μεταξύ Γαρζενίκο και δάσους μεσολαβούσε μια βαθιά χαράδρα, η οποία ήταν βαθιά μόνο σε ορισμένα σημεία. Τότε έφεραν από τη Βυτίνα τον νεαρό Γ. Μπασάκο. Ο επικεφαλής Γερμανός υπίλαρχος του ζήτησε να οδηγήσει το τμήμα του στο δάσος. Ο Γιώργος Μπασάκος, όμως, αρνήθηκε και προφασίστηκε πως δεν γνώριζε τα μονοπάτια γιατί ήταν μικρός!».

Πρόσφατα ο Ν. Παραδείσιος δημοσίευσε μια σπουδαία ιστορική μελέτη, την οποία ονόμασε «ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ». Στη μελέτη αυτή περιλαμβάνονται αρκετοί πρόσκοποι οι οποίοι ανέπτυξαν έντονη αντιστασιακή δράση στη δύσκολη εκείνη περίοδο της εχθρικής κατοχής. Απόσπασμα της μελέτης αυτής μας απέστειλε ο Βυτινιώτης Γιώργος Μπασάκος, αφού σε αυτή γίνεται αναφορά και στο δικό του πρόσωπο, ο οποίος ήταν τότε ναυτοπρόσκοπος. Εμείς θεωρούμε υποχρέωσή μας να δημοσιεύουμε όποιο ιστορικό κείμενο αφορά Βυτινιούς, διότι έτσι σχηματίζεται μια καθαρή εικόνα για πρόσωπα και καταστάσεις. Γράφει λοιπόν το δημοσίευμα.

Μαρτυρία Γεωργίου Μπασάκου του Κυριακούλη

Ο Γεώργιος Μπασάκος γεννήθηκε στην Καίλαμάτα την 1η Ιανουαρίου 1928. Υπήρξε Ναυτοπρόσκοπος στη 2η σΝ./Π. και Βαθμοφόρος από 25/5/1945 μέχρι 31/10/1950. Στην

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Τη Δευτέρα στις 20 Σεπτεμβρίου 2010 στην αίθουσα του νέου μουσείου της Ακρόπολης έγινε η παρουσίαση του βιβλίου του Βυτιναίου θρύλου της αντίστασης κατά των Γερμανών Απόστολου Σάντα «Μια νύχτα στην Ακρόπολη». Την παρουσίαση οργάνωσαν οι εκδόσεις «βιβλιόραμα» και συντόνισε ο ναύαρχος κ. Θωμάς Κατωπόδης. Για το βιβλίο μίλησαν οι Υπουργός Παιδείας κ. Άννα Διαμαντοπούλου, η φιλόλογος κ. Βιβέτ Κακλαμάνη, ο καθηγητής της Νομικής κ. Σταύρος Φλογαίτης, ο καθηγητής Ιστορίας κ. Χρήστος Χατζημισηφ και ο συγγραφέας. Το βιβλίο αναφέρεται στο κατόρθωμα του συγγραφέα να κατεβάσει μαζί με το Μανώλη Γλέζο τη σβάστικα από την Ακρόπολη. Είναι η πρώτη φορά που ο πρωταγωνιστής καταγράφει ο ίδιος το περιστατικό με ύψος παραστατικό και γλαφυρό. Στην εκδήλωση τη Βυτίνα εκπροσώπησαν ο δήμαρχος κ. Γιάννης Σακελλαρίου και η αντιπρόεδρος του συλλόγου των απανταχού Βυτιναίων κ. Αρετή Παναγοπούλου.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΡΜΑΤΩΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙ: ο Μεσσήνιος ποιητής Κων/νος Π. Λιακάκης

Το άναμμα του φεγγαριού τον βρήκε λαβωμένο.
Και η λάμψη του Αυγερινού απ' τα παλάτια του ουρανού
στο αίμα βουτηγμένο.

Με τα βουνά λημέριαζε και αγνάντευε την Πούλια.
Με τα θεριά κουβέντιαζε και την μαρούτη άδειαιζε
στων Τούρκων τα καπούλια.

Με το ένα χέρι το σπαθί και το άλλο την πιστόλα
δεν άφηνε να μαραθεί και της Πατρίδας να χαθεί
το πιο σπουδαίο απ' όλα.

Το Όραμα για Λευτεριά που χρόνια καρτερούσε.
Να ξεπηδάει απ' τα βουνά τους βράχους και τα σκοτεινά
τους κάμπους να μεθούσε.

Μα δεν το χάριζε αυτό τα μάτια του πρην κλείσει.
Ήταν της μοίρας του γραφτό από μολύβι αυτός καινού
το αίμα του να χύσει.

Στεφάνι από Αμάραντο του έπλεξε η Πατρίδα
και στο μνημούρι το άφαντο το αμόλυτο και άχραντο
η Δόξα έβαλε παντοτινή σφραγίδα.

Λίνα Σαλίχου γ. Ανδριανοπούλου αρχιτέκτων μηχανικός ΕΜΠ

μελέτη - κατασκευή
ανακαίνιση - διακόσμηση
αποκατάσταση παραδοσιακών κτιρίων
νομιμοποίηση ημιμπαθριών χώρων

Λακωνίας 8, Χαλάνδρι 152 34
Τηλ.: 210 5228100 e-mail: lina.salichou@gmail.com

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΡ. ΤΖΙΦΑ
Βυτίνα Αρκαδίας
Τηλ. 27950 22226

εργαστήριο επεξεργασίας πέτρας
πέτρες παντός είδους (κλαίματος & πλακοστρώσεων)
μάρμαρα διαφόρων τύπων
σημινοίτα
τάκια - πινελίσιας
Βυτίνα - Αρκαδίας
τηλ./fax : 27950-29021
κιν.: 6944 537570
6972 093760

ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΥΓΕΝΕΙΑ, ΕΥΓΕΝΕΙΑ, ΕΥΓΕΝΕΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓΙΟΤΑΤΟΣ
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Π. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΙΧΑΣ

Λίγο παλαιότερα σε ένα απομακρυσμένο μοναστήρι ζούσε κι ένας σεβάσιμος γέροντας μοναχός. Ήταν υπόδειγμα σε όλους τους νεότερους μοναχούς για την ενάρετη ζωή του. Την αγάπη του, την ενωσιθσία του, την ευγένεια, με την οποία κομιούσε το χαρακτήρα του, την πνευματική του άρχοντα. Πολλοί πατέρες προσπαθούσαν να καταλάβουν, τί -επιτέλους- τρόπους και μεθόδους χρησιμοποιεί κι έχει φτάσει σε τέτοια ύψη αρετής. Όμως ο γέροντας αυτός, σαν γνήσιος δούλος του Χριστού, έκρυβε με επιμέλεια κάθε ενάρετη πράξη του. Για να έχει μισθό από τον Χριστό, που κήριζε να μη γνωρίζει το αριστερό μας χέρι, τι αγαθοεργία κάνει το δεξί (Ματθ. 6,3). Και να κάνουμε αζομία και την προσευχή μας και τη ηστέια μας μακριά από τα βλέμματα και τους επαίνους των ανθρώπων» και όχι κούφιας και μάταιας επιδείξεις (Ματθ. 6,6). Το παρακάτω περιστατικό μας δείχνει κάπως το μεγαλείο της ευγένειας της ψυχής του ευλογημένου μοναχού. Κάθε φορά που έβριζε, ο γέροντας παρακολουθούσε: τότε θα σταματήσει η βροχή. Τότε έβριζε κρυφά από τη Μονή και έπεινε τό μονοπάτι για τον κεντρικό δρόμο, που δεν ήταν τότε και τόσο κοντά. Από τις πολλές φορές που έγινε αυτό, κάποτε έπεσε στην αντίληψη μερικόν αδελφών, που το ανέφεραν στον Ηγούμενο. Και αποφάσισαν να «κατασκοπεύσουν», που πηγαίνει ο καλός και άγιος αυτός γέροντας. Βρέθηκαν τότε μπροστά σε μια έμπληξη. Είδαν τον ηλικιωμένο μοναχό, να τινάζει με ένα ραβδί τους θάμνους και τα δένδρα γύρω από το μονοπάτι. Παρουσιάζεται λοιπόν μπροστά του ο Ηγούμενος και τον ρωτάει:

- Τι κάνεις, πάτερ, εδώ, μέσα στην υγρασία;

Τότε, κοιανίζοντας σαν μικρό παιδάκι από ντροπή, που φανερώθηκε η πράξη του αυτή, ο γέροντας απάντησε κοιμαίζοντας:

- Σηγχωρείστε με, Άγιο Ηγούμενε... Όλο και κάποιος διαβάτης θα περάσει σήμερα από εδώ... Γι' αυτό, αφού μπορώ, τινάζω τα κλαδάκια γύρω, για να μη βραχεί από τις σταγόνες τους.

Τότε ο Ηγούμενος και οι άλλοι αδελφοί, συγνημένοι, παρακάλεσαν το γέροντα, να μην κουράζεται πια. Θα έστειλε η Μονή κάποιον νεότερο να κάνει αυτή τη «δουλειά». Πράγμα που με δυσκολία δέχτηκε ο ενωσιθτος αυτός μοναχός, «κάνοντας υπακοή» και ψάχνοντας συνέχεια να βρούκει άλλες αφανείς μεθόδους, να «αναπαύει» (ανακουφίζει, ξεκουράζει) τους αδελφούς.

Έχουν ειπωθεί πολλά για την ευγένεια. Άλλοι λένε, πως είναι το καταστάλαγμα ενός χαρακτήρα ακόμα και όταν βρίσκεται στο σκοτάδι. Πολλοί την περιορίζουν σε κάποια γλακερά λόγια και συμβατικά χαμόγελα του προσώπου. Είναι η πεμποσία της κλιματικής και πνευματικότητας. Ο μακαριστός σύγχρονος Γέροντας π. Αθανάσιος Χαμακιώτης, όταν τον ρώτησαν, τι είναι πάνω-κάτω η χριστιανική ζωή, τους είπε: «Θα σας απαντήσω επακριβώς. Η χριστιανική ζωή είναι: Ευγένεια, ευγένεια, ευγένεια!» Να λοιπόν, πόσο βάρος έχει αυτή η καθοριστική για το χαρακτήρα αρετή. Να, πως περιφρουρούσαν και ταυτόχρονα -τιμούσαν την ιδιότητα τους παλαιότεροι και νεότεροι μοναχοί. Όπου και αν βρίσκονταν, έλεγαν: «Ουδέποτε ανθρώπους με δουλεύει εννεόνηρα, αλλά το Θεώ). (Ποτέ δεν μου πέρασε από το μυαλό, ότι υπηρετώ ανθρώπους, αλλά τον ίδιο τον Θεώ) (Κλιμαξ). Όμως ενωσιθτοποιημένοι δεν είναι μόνο οι μοναχοί. Ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κων/νος Τούτσος σημειώνει πολύ εύστοχα:

«Έχουμε ευγενείς και άρχοντες κατά τη νομική έννοια, που δεν έχουν αρχοντιά. Έχουμε όμως χειρόναυτες εργάτες της γης, που έχουν αρχοντιά. Η ευγένεια και η αρχοντιά δεν είναι συνώνυμα με την αριστοκρατικότητα» δεν σημαίνουν καμιά ταξική διαφορά ή διαφορά πλούτου. Είναι μια σύνθεση υπεργηφάνειας, ευπρέπειας, αυτοπεποίθησης, μεγαλοψυχίας. Άρχοντες βρίζεις εργατοεπαγγελματίες σε όλα τα είδη ανθρώπων. Ο άρχοντας δεν γίνεται ποτέ μάζα σε όποια τάξη και αν ανήκει, μένει πάντα πρόσωπο. Δεν μπορεί -ίσως αδυναμία μου- με μια φράση να ορίσω την αρχοντιά. Αλλά όταν συναντώ κάποιον που έχει το συνδυασμό των αρετών που την απαρτίζουν, τότε την αναγνωρίζω» λέω μέσα μου: Αυτός είναι άρχοντας. Ανήκει σ' αυτή την εκλεκτή κατηγορία ανθρώπων». Ξέρουμε, λοιπόν, τι ζητάμε: και τι βάζουμε πρώτο στη ζωή μας; Ξέρουμε, λοιπόν, τι ζητάμε; Να, μια δοκιμασμένη πρόταση που πρέπει να βάλουμε μπροστά: Να παίρνουμε κι εμείς τα μονοπάτια της διακονίας και της ανακούφισης των αδελφών μας. Μόνο εκεί θα βρούμε την πληρότητα του νόμου του Χριστού: και την ψυχική ανάταση, που όλοι αποζητάμε.

ΒΥΤΙΝΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Πολυτελές συγκρότημα τριών στρώρων
πετρόκτιστων κατοικιών
Σύγχρονη Αισθητική σε παραδοσιακό
πρότυπο & άριστη ποιότητα κατασκευής

ΠΡΩΛΟΝΤΑΙ

Κατοικίες των 136τμ., 120τμ. και δύο των 130τμ.
Διεύθυνση:

- 5 μπροστάριες με δύο αυτιά & WC
 - Πασοδοσιακή κατασκευή με παραδοσιακή
 - Ύψος ορόφων 3,70 - 4,50 μέτρα
- Το τερασσιώδες συγκρότημα «ΑΓΑΠΗ» βρίσκεται στην οδό της Βυτίνας, απέναντι του Σουλταγιάν «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΑΣ» και της εκκλησίας, κεντρικά του χωριού. Η Βυτίνα, γνωστή για την ιστορία, την ομορφιά και την καθαρότητα του αέρα, είναι ο καλύτερος χώρος για να ζήσετε. Το συγκρότημα αυτό αποτελεί ένα μοναδικό και σύγχρονο πρότυπο για την κατασκευή των κατοικιών στην περιοχή.

ΑΦΟΙ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑ

ΟΜΙΛΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Α. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ 29 - ΠΕΛΛΑΣΣΙΑ 21127
ΤΗΛ: 210 6179550 - 6135500 - 6179550 - 6148333
FAX: 210 6132119
Email: info@papapanikola.gr

ΜΕ ΤΟΥΣ ΖΕΥΓΟΛΑΤΕΣ ΤΗΣ ΒΥΤΙΝΑΣ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΣΠΕΡΝΟΝΤΑΝ ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΚΑΙ «ΓΥΑΛΙΖΟΝΤΑΝ» Τ' ΑΛΕΤΡΙΑ

ΓΡΑΦΕΙ: Ο ΝΟΣΤΑΛΓΟΣ

Οκτώβριος. Ο πιο κατάλληλος μήνας για «βόλτα» στις κοντινές και μακρινές περιοχές γύρω από τη Βυτίνα. Από τη «Μεγάλη Πλεύρα» μέχρι την «Κερνίτσα» και από τα «Δίστρατα» μέχρι το «Ζαοζί» παντού ηρεμία και ερημιά. Που και που ακούγεται κανένα κουνδούνισμα από λίγα κοπάδια, που περιφέρονται αργά στους «χέρσους» τόπους ή διαγράφεται η φιγούρα κανενός κνηνητού, που εξερευνά τις περιοχές για την ανακάλυψη κάποιου θηράματος.

Κάθομαι σε μια πέτρα έτσι ώστε να έχω όλη την εικόνα του ανοικτού χώρου. Εκτάσεις απέραντες με τα πεζούλια μισογκρεμισμένα, τα σύνορα δυοδιάκριτα, τα πουρνάρια και τα κέντρα θεόρατα και μόνο υποψία ότι τα μέρη αυτά ήταν κάποτε οι σιτοβολώνες της Βυτίνας, που έτρεφαν τις πολυμελείς οικογένειες και εξασφάλιζαν τη συντήρηση των οικίστων ζώων. Παλιά οι περιοχές αυτές τούτη τη περίοδο έσφριζαν από ζωή και αντηχούσαν από τις φωνές των ανθρώπων, που με τόσο κόπο καλλιεργούσαν τη γη, για να εξασφαλίσουν «τον επιούσιο». Κάθε Βυτινώτικος χώρος γίνεται κραυγή και έχεις χρέος να την ακούσεις.

Πάμε πίσω μισό αιώνα τότε που η Βυτίνα στήριζε την επιβίωσή της στη γεωργία και την κτηνοτροφία και το 80% της οικονομίας της βασιζόταν στους δύο αυτούς κλάδους. Τότε που το κάθε Βυτινώτικο κατώι ήταν ένα μικρό εργαστήρι, όπου ο ζευγολάτης έφτιανε μόνος του τα γεωργικά εργαλεία και τα συντηρούσε με ιδιαίτερη φροντίδα. Πριν αρχίσουν τα πρωτοβρόχια είχε φροντίσει να είναι όλα έτοιμα. Να αντικαταστήσει το σπασμένο «σταβάρι», να πάει τις «λαιμαργιές» στο «σαμαρτζή» για «γέμισμα», να ετοιμάσει το σπόρο και να τον απολυμάνει με «γαλαζόπετρα». Και με τις πρώτες βροχές έντονη κινητικότητα σε όλα τα σπίτια. Αποβραδύς οι ετοιμασίες. Το κολατσιό και το φαγητό στα ταγάρια. Το νερό στη βαρέλα. Τα ζώα καλοταϊσμένα και το αλέτρι με τα εξαρτήματά του έξω στην αυλή. Το πρωί από τα ξημερώματα όλοι στο πόδι. Πριν ακόμα «φέξει», διότι οι αποστάσεις των χωραφιών ήταν αρκετές ώρες, οι αυλές των σπιτιών, με τα λυχνάρια να φέγγουν θαμπά, ήταν γεμάτες από τους ανθρώπους του σπιτιού. Γυναίκες και παιδιά βοηθούσαν στην ετοιμασία, για να φύγει ο «νοικοκύρης» για το χωράφι. Αν ήταν πολυμελής η οικογένεια, τον ακολουθούσε και η γυναίκα του, για να σκαλίσει τις «αυλακιές». Άνθρωποι σκληροαγωγημένοι, δεμένοι με τη γη που την πότιζαν με τον ιδρώτα τους με ηρεμία και υπομονή που τη δίνει η δυσκολία της επιβίωσης, με ψυχή και καρδιά κοντά στα ζωντανά τους και με την αί-

σθηση ότι η γη δεν ανήκει στον άνθρωπο και αλλά ο άνθρωπος στη γη.

Τα δύο ζώα, που αποτελούσαν το ζευγάρι, φορτώνονταν με τα απαραίτητα για το όργωμα. Το πρώτο με το αλέτρι, το τραβηγτό, τις λαιμαργιές, τον κασμά. Το δεύτερο με το σπόρο και την τροφή των ανθρώπων και των ζώων.

Ξεκίναγε ο ζευγολάτης με τα ζώα του, καθάλα στο ένα ή με τα πόδια και οι δρόμοι της εξόδου του χωριού «γέμιζαν» από ομοιόμορφες ομάδες, οι οποίες σιγά-σιγά ξεμόνευαν στα δυτερεύοντα μονοπάτια ανάλογα, που είχε ο καθένας τα χωράφια του. Μετά από δύο ή τρεις ώρες δρόμο έφτανε εκεί που για κάμποσες μέρες θα πότιζε τη γη με τον ιδρώτα του, θα δενόταν μαζί της, θα «μιλούσε» με τα σημάδια της και θα περίμενε μετά εννιά μήνες να του δώσει τον καρπό της, για να ζήσει στερημένα αλλά με την καρδιά του. Αυτή τη καρδιά που σήμερα όσο και αν ψάξεις δεν τη βρίσκεις, γιατί «μαράθηκε» κάτω από την καλοπέραση και την αδιαφορία.

Ξεφόρτωνε τα ζώα του, κρέμαγε στην αγλάδα το ταγάρι με το φαγητό, ασφάλιζε σε μέρος στεγνό τη ζωοτροφή και άρχιζε να «ζειύνει» τα ζώα. Πρώτα τους φορούσε τις λαιμαργιές, πέραγε το τραβηγτό που το κρέμαγε στις λαιμαργιές και «έδενε» το αλέτρι στη μεγάλη «αγκράφα» του τραβηγτού. Έδενε με σκοινί τις δύο «καπιστριάνες», ώστε να ελέγχει καλύτερα την πορεία των ζώων. Αφήνε το ζευγάρι στην άκρη του χωραφιού και έπαιρνε τον καρπό μέσα στο μεγάλο ταγάρι, έκανε το σταυρό του, ευχόταν στον εαυτό του «καλή σπορά» και έσπερνε τη πρώτη «σποριά». Κατόπιν παίρνοντας στα χέρια τη «βουκέ-

ντρα» σήκωνε το αλέτρι και με δυνατή φωνή έδινε το σύνθημα στα ζώα να ξεκινήσει το όργωμα. Το υνί έσχιζε το γρό έδαφος και η μυρωδιά του φρεσκοσκασμένου χώματος γέμιζε την ατμόσφαιρα. Η γη άνοιγε τα σπλάχνα της, δεχόταν το καρπό, που θα τον κνοφορούσε και θα τον πολλαπλασίαζε, για να τον αποδώσει πάλι στο δουλεντή της αποζημιώνοντας για τον κόπο του. Γενιές και γενιές «μίλαγαν» με τη γη τους και ζήτηγαν την εύνοια της για να εξασφαλίσουν «τα προς το ζην», το ψωμί τους που ήταν το βασικό και απαραίτητο είδος διατροφής, το οποίο οι σημερινές διατροφικές υποδείξεις το υποβιβάζουν και η προμήθειά του είναι τόσο εύκολη. Άλλαξαν οι εποχές, άλλαξαν και τα ήθη των ανθρώπων.

Το «σπάρο» κράταγε από δεκαπέντε έως είκοσι ημέρες, που δεν ήταν συνεχόμενες, γιατί ο κακός καιρός και οι βροχές πολλές φορές το καθυστερούσαν, αλλά και ορισμένες χρονιές η παρατεταμένη ξηρασία μετέθετε τις ημερομηνίες, που τις έφτανε μέχρι «τ' Αγιαντριός» στο τέλος του Νοέμβρη. Στις έντεκα στα-

μάταγε για λίγο, για ένα λιτό κολατσιό και για να ξεκουράσει τα ζώα του, να τους βάλει το σανό για τροφή. Τα φρόντιζε με πολύ προσοχή, τους έριχνε επάνω ένα ρούχο, για να μην «κρυώσουν» από τον ιδρώτα και μετά καθόταν κάτω από την «αγλάδα» να γευτεί το λιτό κολατσιό του. Συνέχιζε μέχρι το μεσημέρι το όργωμα. Τότε έτρωγε, εταίζε τα ζώα και ξεκουραζόταν για καμιά ώρα, οπότε και ξανάρχιζε την εργασία του μέχρι που ο ήλιος έγερνε στη δύση. «Ξέξευε» το ζευγάρι, φόρτωνε πάλι τα

εργαλεία του, ανέβαινε στο άλλο ζώο και έπαιρνε το δρόμο του γυρισμού. Είχε σπείρει ένα «μεροδούλι» (περίπου δύο στρέμματα) και αυτό θα το επαναλάμβανε για τόσες μέρες μέχρι να τελειώσει το χωράφι και μετά να πάει στο άλλο και στο άλλο ώσπου να τελειώσει το «σπάρο» και να οργωθούν όλα τα χωράφια, που είχαν σειρά να καλλιεργηθούν. Και κοντά στο ζευγολάτη πολλές φορές και η γυναίκα του ή η μεγαλύτερη κόρη, που σκυφή με τον κασμά «έσπαγε» τους σβόλους, ίσιωνε τις αυλακιές και έσκαβε τις άκρες του χωραφιού χώνοντας τον καρπό εκεί που δεν μπορούσε να πλησιάσει το «ζευγάρι».

Έτσι εξασφάλιζε το ψωμί του ο Βυτινώτις μέχρι πριν τριάντα-σαράντα χρόνια. Γη ποτισμένη με ιδρώτα σε χωράφια όχι πολύ παραγωγικά, αφού η γη της Βυτίνας δε φημίζεται για το εύφορο του εδάφους. Και το σπαρτό, που ήταν σημαντική γεωργική εργασία, κράταγε όλο τον Οκτώβριο και πολλές φορές το Νοέμβριο με δυσμενείς καιρικές συνθήκες, κρύο βροχές και πολλές φορές πάγους. Όμως τότε μπορεί η ζωή να ήταν σκληρή αλλά ήταν πιο γνήσια. Δεν ζηλεύει κανείς τις στερήσεις εκείνης της εποχής αντίθετα απολαμβάνει τις σημερινές ανέσεις. Όμως αναζητά εκείνη τη θερμή συμπεριφορά των ανθρώπων, που το βράδυ γύρω στο τζάκι αντάλλασαν «δυο κουβέντες»,μίλαγαν στο γείτονα και έτρεχαν στην ανάγκη του άλλου.

Σήμερα το αλέτρι και το τραβηγτό τα βλέπουμε σε κάποιο κατώι στη γωνιά να σκουριάζουν και να σαπαίνουν και οι νεότεροι τα βλέπουν στα λαογραφικά μουσεία (ετυχώς που υπάρχουν και αυτά) που εκτίθενται με την ονοματολογία του «Ησιόδειου αρότρου». Οι φωνές στα οργώματα είναι τόσο μακρινές και πολλά από τα χωράφια μοιάζουν σήμερα σε να μην καλλιεργήθηκαν ποτέ, ενώ σε άλλα κτίζονται κομψά οικοδομήματα. Όμως η ευγνωμοσύνη σε αυτά τα μέρη, που έθρεψαν γενιές και γενιές Βυτινawiών, είναι να μην τα ξεχνάμε και κάθε τέτοια εποχή να αναπολούμε το Βυτινώτι ζευγολάτη.

η στήλη του επισκέπτη

Για το φθινοπωρινό επισκέπτη της Βυτίνας κατάλληλη για την εποχή είναι μια βόλτα στα γύρω κεφαλοχώρια. Ενδιαφέρουσα είναι η επίσκεψη στο μεγαλύτερο κεφαλοχώρι του δήμου

Μετά τρία χιλιόμετρα φτάνουμε στο κέντρο του χωριού. Υπόδειγμα καθαρά Γορτυνιακού οικισμού με τα περιποιημένα σπίτια, τις καθαρές αυλές και τους φιλόξενους κατοίκους. Στην είσοδο του χωριού υπάρχει επισκέψιμο νεολιθικό σπήλαιο και η εκκλησία της Ανάληψης. Στη θέση «Αγία Σωτήρα» υπάρχουν λείψανα από τον αρχαίο οικισμό «Τορθύνιο».

Στη θέση «Σακοβούνι» υπάρχουν υπολείμματα μυκηναϊκού οικισμού ενώ στη θέση «Κάστρο» λείψανα μεσαιωνικού φρουρίου. Κοντά στη Καμενίτσα βρίσκεται ο μικρός οικισμός «Καροβούνι».

της Καμενίτσα. 10 χιλιόμετρα πριν από τη Βυτίνα στη διασταύρωση της 111 οδού στρίβουμε προς Πάτρα και λίγο μετά συναντάμε τη διασταύρωση της Καμενίτσας.

Στο χωριό αυτό λόγω του υψομέτρου (580 μ) ο καιρός είναι ήπιος και η βόλτα ευχάριστη για τον πιεσμένο επισκέπτη της πόλης.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΚΟΛΛΙΑ ΤΟΥ ΒΥΤΙΝΙΩΤΗ

Η 18-9 είναι σημαντική ημερομηνία για τον τόπο μας και αυτό, διότι πραγματοποιήθηκε ένα ιστορικό χρέος απέναντι σε μια σημαντική προεπαναστατική προσωπικότητα, η οποία θυσιάστηκε για τα ιδανικά της και δεν είναι ευρύτερα γνωστή. Η προσωπικότητα αυτή είναι ο Κόλλιας ο Βυτινιώτης, ο θρύλος του Μαινάλου, που περισσότερο τον διέσωσε η δημοτική ποίηση παρά η ιστοριογραφία. Η Βυτίνα αναγνώριζε για σειρά ετών την υποχρέωση να αποδώσει την πρόπουσα τιμή με τη δημιουργία ανδριάντα, αλλά αστάθμητοι παράγοντες και ιδιαίτερα οικονομικοί δεν επέτρεπαν την υλοποίηση του στόχου. Υπήρχαν όμως Βυτινιοί περισσότερο ευαισθητοποιημένοι και μαχητικοί στο στόχο αυτό. Ο σημαντικότερος όλων ο αειμνηστος Τριαντάφυλλος Παπαναστασίου, ο οποίος δεν έχανε ευκαιρία να υπενθυμίζει σε όλους το χρέος του τόπου να τιμήσει το πανάξιο τέκνο του και αναζητούσε μανιωδώς χρηματοδότες για την υλοποίηση του στόχου. Κάποια στιγμή βρέθηκε το πρόσωπο αυτό, που ήταν ο εξ Αμερικής ιατρός Χρήστος Ματθαίου, ο οποίος πάντοτε προσφέρεται να ικανοποιήσει ανάγκες του τόπου, δέχθηκε ευχάριστα την εισήγηση του φίλου του Τριαντάφυλλου και προσέφερε το ποσόν της καλλιτέχνησης του ανδριάντα. Η κατασκευή ανατέθηκε στο σπουδαίο συμπατριώτη γλύπτη Θεόδωρο Βασιλόπουλο από την Αλωνίσταινα, ο οποίος προσφέρθηκε αφιλοκερδώς να δημιουργήσει τον ανδριάντα.

Όλα τελειώσαν στις αρχές Σεπτεμβρίου. Η θέση επιλέχθηκε από το Δήμο στην είσοδο της Βυτίνας από την πλευρά της Τρίπολης και

δριάντα για τους μεταγενέστερους Βυτινιοίους.

Η ημέρα αυτή είναι σημαντική για τον τόπο μας. Το χρέος των μεταγενεστέρων προς τις καταξιωμένες προσωπικότητες του τόπου τους είναι να τους θυμούνται, να τους τιμούν και να εμπνέονται από τη δράση τους και τα ιδανικά τους. Ένας τρόπος μνήμης είναι και η ανέγερση μνημείων, τα οποία υπενθυμίζουν στους μεταγενέστερους τις ιστορικές προσωπικότητες, τις πράξεις τους και τις θυσίες τους και στέλνουν το μήνυμα ότι στις δύσκολες στιγμές πρέπει ο καθένας να κάνει το χρέος του προς την πατρίδα. Η κατακλειδα του λόγου της Αθανασίας Γουρζουλίδου περιείχε όλη τη σημασία του γεγονότος. «Σεπτή μορφή ήρωα Κόλλια, η αύρα του Μαινάλου, που θα καταβαίνει

«του Κόλλια το πήδημα» στην καρδιά του Μαινάλου.

Η αντιπρόεδρος του συλλόγου των απανταχού Βυτινίων κ Αρετή Παναγοπούλου καταθέτουμε στέφανο.

Η φιλόλογος Αθανασία Μέμου-Γουρζουλίδου εκφωνούσα τον πανηγυρικό.

τα αποκαλυπτήρια ορίστηκαν για το Σάββατο 18-9 στις 6 το απόγευμα. Λαμπρή τελετή. Όλη η Βυτίνα παρούσα με επικεφαλής τους τοπικούς άρχοντες. Οι αιδεσιμώτατοι πατέρες Νικόλαος Ντάβος και Κωνσταντίνος Πισιμίσης, ο δήμαρχος κ. Γιάννης Σακελλαρίου, ο πρόεδρος του συνδέσμου φιλοπροόδων κ. Θανάσης Ζαχαρόπουλος, ο πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου κ. Φώτης Κατσούλιας, η αντιπρόεδρος του συλλόγου των απανταχού Βυτινίων κ. Αρετή Παναγοπούλου σύσσωμο το δημοτικό συμβούλιο Βυτίνας, οι πρόεδροι των τοπικών συμβουλίων Βυτίνας κ. Καλατζής και Νυμφασίας κ. Λυμπερόπουλος, ο πρόεδρος Νυμφασίων κ. Τριαντάφυλλος Λατάνης και η καθηγήτρια Πανεπιστημίου κ Μαρία Μαντούβαλου.

Ο δήμαρχος σε σύντομη ομιλία του μετά τα αποκαλυπτήρια αναφέρθηκε στη σημασία για τη Βυτίνα του γεγονότος αυτού και ευχαρίστησε τους συντελεστές. Στη συνέχεια τον πανηγυρικό εκφώνησε η φιλόλογος καθηγήτρια κ. Αθανασία Μέμου – Γουρζουλίδου, η οποία με εμπνευσμένη ομιλία αναφέρθηκε στη δράση και την προσφορά του τιμωμένου προσώπου και τόνισε τη σημασία της ανέγερσης του αν-

Η προτομή του Κόλλια του Βυτινιώτη στην είσοδο της Βυτίνας.

από τα λημέρια σου μυρωμένη και ελεύθερη θα σε λούζει, ενώ εμείς θα σε απενίζουμε ευγνωμονώντας και ευχόμενοι οι γενιές που έρχονται να έχουν βαθιά μέσα τους τα κατορθώματα των προγόνων τους». Έτσι μια σημαντική εκκρεμότητα για τον τόπο μας πήρε τέλος και η ηρωική μορφή του Κόλλια του Βυτινιώτη στολίζει την είσοδο της γενέτειρας του.

Θεωρούμε χρέος να παραθέσουμε μερικά από τα γνωστότερα δημοτικά τραγούδια αναφερόμενα στην ηρωική μορφή του Κόλλια, για να φανεί ότι εκεί όπου ο ιστοριογράφος παραλείπει, έρχεται ο λαός με το αδιάψευστο ένστικτο να αναπληρώσει.

1
Το μάθατε τι γίνηκε τούτη την εβδομάδα
Τον Κόλλια τον επιάσανε τον πάνε για παλούκι.
Σφιχτά - σφιχτά τον δέσανε του Μπέη οι ανθρώποι
Χίλιοι Τούρκοι τον παν μπροστά και χίλιοι από πίσω
και άλλοι χίλιοι στα πλευρά γίνονται τρεις χιλιάδες.
Κι ο Κόλλιας βραδυπερπατεί σα μήλο μαραμένο
Σα μήλο, σαν τραντάφυλλο, σαν Πατρινό λεμόνι.
Και μοναχά τους έλεγε και μοναχά φωνάζει.
«Μη με περάστε από χωριά μηδέ απ' τη Βυτίνα
Γιατί έχω εχθρούς και χαίρονται, μπραζέρηδες λυπούνται
Γιατί έχω κι αγαπητικά τα μαύρα θα φορέσει.
Τα μαύρα δεν της πρόπουνε, τα μαύρα δεν της πάνε.

2
Σέλωσε Μπέη μ, τ' άτια σου, σέλωσε τάλογά σου
Και λύσε μου τα χέρια μου και ντώστε τα σχοινιά μου
Κ' απόλα με και μένανε, απόλα με στον κάμπο
Και αν θα με πιάσεις μπέη μου κομμάτια να με κάνεις.

3
Ήλιε μου και προσήλιε μου και κοσμογυριστή μου
Μην είδες κλέφτες πουθενά τον Κόλλια Βυτινιώτη;
Εψές προψές τους είδαμε πάνω στην Πατερίτσα
Κ' είχαν χαρτιά και γράφανε στους Τούρκους τους πασάδες
Πασάδες και αγάδες μου απ' το Μοριά φευγάτε
Αν θέλτε το χάρη σας αν θέλτε τη ζωή σας
Γιατί σηκώνω το ντουϊνά και πάει το ντοβλέτι.
Κι Τούρκοι σαν το μάθανε σηκώνονται να φύγουν.

4
Χίλιοι Τούρκοι τον πάν' μπροστά και πεντακόσιοι πίσω
Και στη δεξιά του τη μεριά πηγαίν' ένας αράπης.
Και ο Κόλλιας ετραγούδαγε στο δρόμο οπού πάνε.
Κι αράπης του κουβέντιαζε και τον παρηγοράει.
«Άντε Κόλλια μ', μη σιάζεσαι, στο νου σου μη το βάνεις,
κι εγώ σε παίρνω απάνω μου, το κρίμα στο λαϊμό μου».
Κι ένα μικρό σκλαβόπουλο του μπέη πάει και λέει.
«Μπέη τον Κόλλια φέρνουνε κι έρχεται τραγουδώντας»
«Αν είν' αλήθεια βρε παιδί πως φέρνουνε τον Κόλλια
θα σου χαρίσω δυο χωριά και θα σε λευτερώσω».
Κι ακόμα ο λόγος έστεκε και συντυχιά κρατιέται
κι ο Κόλλιας εξανάφανε στη σκάλα κι ανεβαίνει
«- Γεια σου χαρά σου μπέη μου – Καλόστονε τον Κόλλια!
Ψήστε του Κόλλια ένα καφέ για να μας μολογήσει
πόσους Τούρκους εσκότωσε, πόσους ντερβεναγάδες;»
«Χίλιους Τούρκους εσκότωσα, δέκα ντερβεναγάδες
Και συ πασά πως γλύτωσεσ οχ τα δικά μου χέρια;»

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ «ΠΑΠΑ ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΥ» ΣΤΑ ΛΑΣΤΕΪΚΑ

Η παιδική χαρά και το θεατράκι της πλατείας.

Στις 18-9 το απόγευμα και ώρα 19.00 περίπου, μετά τα αποκαλυπτήρια του αγάλματος του Κόλλια, έγιναν τα εγκαίνια της πλατείας του παπά Ανυπόμονου στα «Λαστέϊκα». Η πλατεία είναι δημιούργημα της παρούσας δημοτικής αρχής και ήλθε να υλοποιήσει ένα μακροχρόνιο αίτημα των κατοίκων του συνοικισμού σε υπάρχοντα χώρο. Στο έργο αυτό η ΒΥΤΙΝΑ είχε αναφερθεί σε παλαιότερα φύλλα της και αποτελεί κόσμημα για την περιοχή, διότι είναι σχεδιασμένη έτσι, ώστε να ικανοποιεί τις ανάγκες μικρών και μεγάλων. Η πλατεία έχει μία καλοσχεδιασμένη παιδική χαρά, ένα μικρό θεατράκι, μοναδικό για τη Βυτίνα και χώρους αναψυχής. Η πλατεία αφιερώθηκε στον παπά Ανυπόμονο (ιερομόναχο Γερμανό Δημάκο), ο οποίος συμμετείχε στην Εθνική Αντίσταση κατά των Γερμανών κατακτητών και μόνιαζε μέχρι το θάνατο του στο μοναστήρι Αγάθωνος.

Τα εγκαίνια της πλατείας έκανε ο δήμαρχος Βυτίνας κ. Γιάννης Σακελλαρίου μαζί με τους στενούς συγγενείς του παπά Ανυπόμονου

παρουσία αρκετών επισήμων και πλήθους Βυτινίων. Στο σύντομο χαιρετισμό του ο δήμαρχος ανακοίνωσε την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου για ονομασία της πλατείας με το όνομα του παπά Ανυπόμονου και ευχαρίστησε όσους συνέβαλαν στην κατασκευή της. Τον πανηγυρικό λόγο εκφώνησε η καθηγήτρια Πανεπιστημίου κ. Μαρία Μαντούβαλου, η οποία με εμπνευσμένη ομιλία αναφέρθηκε στη προσωπικότητα και τη δράση του τιμωμένου προσώπου, ενώ ακολούθησαν παραδοσιακοί χοροί από το χορευτικό συγκρότημα του πολιτιστικού συλλόγου Βυτίνας. Στο τέλος ο δήμος παρέθεσε μικρή δεξίωση για τους προσκεκλημένους. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο δήμαρχος Κοντοβάζινας κ. Ηλίας Αποσκίτης, ο υποψήφιος δήμαρχος Γορτυνίας κ. Γιαννόπουλος, ο πρόεδρος του συλλόγου Νυμφασίων κ. Λατάνης, η αντιπρόεδρος του συλλόγου των απανταχού Βυτινίων κ. Παναγοπούλου, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ. Πετρόπουλος, Σταθόπουλος, Τσατσουλής, Γόντικας, Λιαρόπουλος,

Ο Δήμαρχος με τους συγγενείς του παπά Ανυπόμονου αποκαλύπτουν την πλάκα ονομασίας της πλατείας.

ο σύμβουλος του Υπουργείου Γεωργικής ανάπτυξης κ. Παπαγεωργίου, οι επιζώντες αδελφοί του παπά Ανυπόμονου Σταύρος Δημάκος και Αδαμαντία Κάρκουλα και πλήθος Βυτινίων οι οποίοι γέμισαν τη μικρή πλατεία.

Η σημασία του έργου αυτού είναι πολλαπλή, διότι εκτός από τον εξωραϊστικό χαρακτήρα του, που αλλάζει την εικόνα της περιοχής, αποδίδει φόρο τιμής στα ιστορικά πρόσωπα της περιοχής, που είναι η υποχρέωση των μεταγενεστέρων απέναντι στην προσφορά τους. Επιπλέον δίνει την ευκαιρία ανάδειξης σε νέους Βυτινιοίους καλλιτέχνες, αφού τη μαρμάρινη πλάκα με την ονομασία της πλατείας και την ανάγλυφη μορφή του παπά Ανυπόμονου καλλιτέχνησε ο νέος Βυτινιοίος γλύπτης Αλέξανδρος Παπαλάμπρος. Εμείς να εκφράσουμε την ικανοποίησή μας απέναντι στα δημοτικά έργα, που βελτιώνουν την εικόνα του τόπου μας και πολύ φοβόμαστε ότι θα είναι τα τελευταία μετά την εφαρμογή του ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ. Μακάρι να διαψευσθούμε.